

EMANUEL

ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI • GODINA II • BROJ 4

PRVA GENERACIJA UČENIKA PRIMILA PRVU SVETU PRIČEST

(STR. 3 4)

PUTUJEMO KROZ VRIJEME, 2 3

ŽELIM BITI... LIJEČNIK, 3 1

ISTRAŽILI SMO ...ČITANJE, 3 2

I LEKTIRA MOŽE BITI ZABAVNA, 3 6

U PRODŽUENOM BORAVKU JE ZANIMLJIVO, POUČNO, KREATIVNO I ZABAVNO, 4 0

UVODNIK

POŠTOVANI I DRAGI ČITATELJI!

U RUKAMA VAM JE NOVI BROJ ŠKOLSKOG LISTA **EMANUEL**. I OVOG PUTA SVI ZAJEDNO, POSEBNO NAŠI JOŠ UVIJEK MALI NOVINARI, TRUDILI SMO SE ZABILJEŽITI SVE DOGAĐAJE U ŠKOLI, ZATIM AKTIVNOSTI UČENIKA IZVAN ŠKOLE, DOSTIGNUĆA NA NATJECANJIMA I SMOTRAMA, DRUŽENJA, ALI I OBRADITI NEKE TEME ZA KOJE SMO MISLILI DA ĆE VAM BITI ZANIMLJIVE. KAKO JE DOGAĐAJA I AKTIVNOSTI U ŠKOLI SVE VIŠE, MORALI SMO POVEĆATI BROJ STRANICA I TO ZA ČAK 12. NASTOJALI SMO DA SVI TEKSTOVI BUDU OPREMLJENI BROJNIM FOTOGRAFIJAMA JER TO ĆE JEDNOGA DANA SVIMA NAMA BITI LIJEPA USPOMENA. PRED NAMA JE DUGO I TOPLO LJETO TE VJERUJEMO DA ĆE VAM I STRANICE NAŠEG LISTA POMOĆI DA SE LAKŠE PRISJEĆAMO SVEGA ONOGA KROZ ŠTO SMO PROLAZILI TIJEKOM OVE ŠKOLSKE GODINE. HVALA SVIMA KOJI SU NAM POMAGALI U NASTAJANJU STRANICA LISTA, KAKO ONIMA U ŠKOLI TAKO I ONIMA IZVAN ŠKOLE. POZIVAMO VAS, DRAGI ČITATELJI, DA NAM POMOGNETE, PREDLOŽITE NEKE TEME I RUBRIKE, AKO JE POTREBNO, DA NAS I KRITIZIRATE ILI POHVALITE, SAVJETUJETE I ŠALJETE SVOJE PRILOGE.

UREDNIŠTVO

SADRŽAJ

- RAZGOVOR S KNJIŽEVNICOM IRENOM IVETIĆ, **3**
- SLAVLJE STEPINČEVA, **4**
- POSJET CENTRU 112, **5**
- OBILJEŽILI SMO POSLJEDNJI DAN POKLADA, **6**
- POČETAK KORIZME, **7**
- DAN ŠKOLE I BLAGDAN SV. JOSIPA, **8**
- KRIŽNI PUT NA KALVARIJI, **12**
- SLAVILI SMO CVJETNICU, **13**
- RAZVESELILI SMO NAŠE MAJKE, **14**
- IZLET UČENIKA DRUGIH RAZREDA, **15**
- TREĆAŠI NA IZLETU U OSIJEKU I ĐAKOVU, **16**
- AL SE NEKAD DOBRO JELO, **17**
- PRVAŠIĆI NA PRVOM IZLETU, **18**
- NA MISI ZAHVALNICI U POŽEŠKOJ KATEDRALI, **19**
- ZAJEDNIČKO DRUŽENJE U VELIKOJ, **20**
- ZADNJI DAN ŠKOLE, **22**
- PUTUJMO KROZ VRIJEME, **23**
- NAŠE RIJEČI I SLIKE, **24**
- NATJECANJA I SMOTRE, **28**
- ŽELIM BITI ... LIJEČNICA, **31**
- ISTRAŽILI SMO...ČITANJE, **32**
- PRVA GENERACIJA UČENIKA NA PRVOJ SVETOJ PRIČESTI, **34**
- UČIMO ŠIVATI KROZ IZRADU NAKITA, **36**
- IMAMO MLADE ČUVARE PRIRODE, **37**
- POMAŽEMO ŠKOLOVANJU DJECE U BENINU, **38**
- NA 5.DANIMA UNIVERZALNE ŠKOLE ŠPORTA, **39**
- PRODUŽENI BORAVAK, **40**
- ZABAVIMO SE, **42**
- MOJ LJUBIMAC – KORNJAČA, **43**

EMANUEL – ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

IZDAVAČ: Katolička osnovna škola u Požegi • Ulica pape Ivana Pavla II., br. 6, 34000 Požega
Tel. 034/312-060; Faks 034/312-059 • e-mail: kos@kospz.hr • www.os-katolicka-pz.skole.hr

ODGOVARA: Ivica Žuljević, ravnatelj • GLAVNA UREDNICA: Leonarda Zelenika, 3.b

UREDNIŠTVO: Helena Kesić, 3.a; Marta Klarić, 3.b; Dora Marija Marić, 3.b; Luka Marjanović, 3b; Lucija Morvaj, 3.b; Lea Parac, 3.a; Marta Rajić, 3.b; Leonarda Zelenika, 3.b • VODITELJ NOVINARSKJE DRUŽINE: Vjekoslav Marić • SURADNICI: Ljiljana Marić, novinarka; Draženka Rotim, pedagogica; Jasna Krstanović, vjeroučiteljica; Zrinka Čevapović, učiteljica; Martina Čerti, učiteljica; Lucija Lucić, učiteljica; Ivona Šimunović, učiteljica; Anita Rašić, učiteljica; Ivana Čuljak, učiteljica; Josipa Petriška, učiteljica; Barbara Šipura, učiteljica; Marina Dimovski, učiteljica • LEKTOR: Vjekoslav Marić, prof. hrv. jezika

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

IRENA IVETIĆ, POŽEŠKA KNJIŽEVNICA I UČITELJICA

VOLIM PISATI ISKRENO I KAKO OSJEĆAM, A PUNO MI POMAŽE ŠTO RADIM S DJECOM

Požeška književnica i učiteljica Irena Ivetić posjetila je našu školu 4. svibnja te se predstavila našim učenicima, a što smo iskoristili za razgovor s njom. Prije razgovora evo nekoliko biografskih podataka s kojima je učenike upoznao naš knjižničar Vjekoslav Marić. Irena je rođena u susjednoj Bosni i Hercegovini, a odrasla je i školovala se u Vojvodini. Završila je Pedagošku akademiju u Novom Sadu, a od 1993. godine, kada je došla u Požegu, radi u OŠ Dobriše Cesarića. Piše poeziju i prozu za djecu i odrasle, a neke od pjesama uvrštene su joj u čitanke nižih razreda. Do sada je objavila dvije knjige: dječju *Recept za radost*, te knjigu za odrasle *Zvuci mojih tišina*. Na početku kao i tijekom susreta učenici su imali prilike čuti neke njezine pjesmice.

* Kako pišete, olovkom, kemijskom ili na računalo?

– Nekad olovkom, nekad kemijskom, ali u svakom slučaju rukom. Za nas srednju generaciju nekako je prihvatljivije pisanje rukom, a nakon toga slijedi prepisivanje na računalo. Ruku ne može ništa zamijeniti?

* Kada pišete, ujutro, navečer ili poslijepodne?

– Kada imam vremena i kada je mir u kući, nije važno doba dana, samo tišina.

* Što Vas inspirira, odnosno kako dolazite do ideje?

– Ideje su svuda oko nas, i lijepa priroda i životinje koje jako volim i ljubavi, doživljaji iz djetinjstva kao i doživljaji druge djece. Kada u školi radiš, uvijek ima inspiracije i lijepih doživljaja.

* Što smatrate primjerenim dječjoj književnosti, a što ne s obzirom na tematiku?

– Mislim da ima puno vrijednih knjiga i molim vas čitajte. Nemojte da vas odvuku računala, mobiteli, televizor. Sve je to dobro, ali u razumnim količinama. Nemojte čitanje izbaciti iz svoga života.

* Što mislite o školskoj lektiri?

– Mogu govoriti o lektiri od prvog do četvrtog razreda kroz koju stalno prolazim. Mislim da su dobro sastavljeni popisi i da tu ima i novih i zanimljivih knjiga mlađih autora.

* Podilazite li čitateljima u Vašim djelima ili slijedite isključivo vlastito nahođenje?

– Mislim da nije dobro podilaziti tako da bi se svidio čitatelju, a ne pisati iskreno jer se to primijeti. Volim pisati iskreno kako osjećam, ali pošto radim u razredu 20 godina znala sam često novu pjesmu ili priču pročitati u razredu svojim učenicima i onda ih pitati je li im se to sviđa ili nešto treba popraviti ili možda nešto ne razumiju. Smatram da mi ovaj učiteljski posao jako puno pomaže da mogu pisati bolje i zanimljivije.

* Koja Vam je najdraža pjesma koju ste napisali?

– Sve su mi drage na neki način, a možda bih mogla po nečemu izdvojiti pjesmu *Stiže nam ljeto*. Pisala sam ja od djetinjstva i kroz osnovnu i srednju školu, a onda je došao jedan dio života kada za pisanje nije bilo vremena. Djeca su mi bila mala, a uz to sam studirala pa tražila posao i za pisanje nije bilo vremena. Onda smo došli u Požegu i onda sam nakon puno vremena ponovno počela pisati i upravo pjesma *Stiže nam ljeto* prva je izišla u *Smibu*, a prva je izišla i u čitanki. To me je toliko razveselilo i potaknulo da pišem dalje.

* Koji Vam je pisac najdraži?

– Ima ih više, teško se sjetiti. Npr. Grigor Vitez i njegove prekrasne pjesme, Ivana Brlić Mažuranić i njezine *Priče iz davnine*, Še-grt Hlapić, a od živućih izdvojiti ću Požežanina Hrvoja Kovačevića te Sanju Pilić i njezine *Mrvice iz dnevnog boravka*.

* Koliko se dugo bavite pisanjem?

– Sada imam 45 godina, a prva pjesmica je nastala kada mi je bilo nekih pet ili šest godina. Tješi me što pisci dugo žive i što imam još puno vremena za pisanje.

* Radite li na nekoj novoj knjizi?

– Voljela bih da slijedeća knjiga budu priče. Imam već popriličan broj priča za malo veću djecu ili za odrasle. Vidjet ću što ću prije uspjati skupiti za knjigu. Romani za sada postoje u glavi, ali bit će i to.

* Jeste li vjernica?

– Moji roditelje me tome nisu učili. Sve što znam i vjerujem naučila sam sama. Kako sam rasla i počela razmišljati svojom glavom, shvatila sam da ipak nešto postoji. Netko je uvijek uz nas, ima netko na koga se uvijek možemo osloniti i samo je naše da se od njega ne okrenemo. Ja sam samouka vjernica.

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

SLAVILI SMO SPOMENDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA

Blagdan bl. Alojzija Stepinca, drugog zaštitnika Požeške biskupije svečano je slavljen 10. veljače u crkvi sv. Lovre euharistijskim slavljem kojeg je predvodio dr. Tomo Vukšić, vojni biskup u Bosni i Hercegovini. S njime je koncelebrirao domaći biskup dr. Antun Škvorčević, kanonici Stolnog kaptola, požeški i drugi svećenici. Misnom slavlju bili su prisutni djelatnici i učenici naše škole te njihovi roditelji. Misno je slavlje svojom pjesmom uvećao i zbor naše škole pod vodstvom nastavnice Ljube Šolić. U uvodu slavlja biskup Škvorčević podsjetio je kako je prije 52 godine preminuo kardinal Alojzije Stepinac. -Uzdigao ga je na čast blaženih utemeljitelja Požeške biskupije bl. Ivan Pavao II. u Mariji Bistrici 1998. godine, posvjedočivši pred cijelim svijetom istinu o nepravdi koju mu je nanio totalitarni komunistički sustav, o njegovoj nedužnosti i žrtvi, vjernosti Bogu i čovjeku. Okupili smo se u starodrevnoj požeškoj crkvi sv. Lovre oko oltara u kojem počiva dio njegovih zemnih ostataka da bismo mu kao drugom zaštitniku ove crkve i naše Biskupije iskazali vjerničku odanost i zahvalnost – istaknuo je biskup Škvorčević.

Učenici naše škole i prije njegovog spomendana upoznali su se s blaženim Stepincom na vjeronauku te u samoj crkvi sv. Lovre gdje ih je vodila vjeroučiteljica Jasna Krstanović. U crkvi ih je dočekaao Žarko Turk, predstojnik Katehetskog ureda te im na zanimljiv dječji način uputio nekoliko riječi o životu i djelu bl. Alojzija.

DRUŽENJE S UREDNIKOM RADIO MARIJE

Glavni urednik Radio Marije u Zagrebu, pater Stjepan Fridl posjetio je 8. veljače našu školu. Naime, tih dana boravio je u Požegi predvođeci devetnicu Gospi Lurdskoj u požeškoj katedrali. Nakon kraćeg razgledavanja prostorija u kojima djeluje škola, u pratnji ravnatelja Ivice Žuljevića upoznao je djelatnike naše škole te se susreo s učenicima. Najprije je razgovarao s pravšćima postavljajući im pitanja o njihovom budućem zanimanju što je ujedno i snimao za svoju radijsku emisiju.

Učenike 2.a razreda posjetio je na satu vjeronauka te iskoristio priliku da ih pita koliko znaju o našem blaženiku Alojziju Stepincu. Posjet je završio susretom sa svim učenicima drugih i trećih razreda u prostoru produženog boravka. Kratko im je govorio o svom životu, obitelji te svojim putovanjima i poslu na Radio Mariji. Pozvao je učenike naše škole da budu gosti u jednoj od njegovih radio emisija. Za kraj je zbor učenika otpjevao himnu škole, nakon čega je pater svima prisutnima udijelio Božji blagoslov i zahvalio na gostoprimstvu. (M. Klarić)

ŠKOLSKI KNJIŽNJIČAR U NAŠEM RAZREDU

Naše treće razrede 12. veljače posjetio je knjižničar Vjekoslav Marić koji je od nedavno počeo raditi u našoj školskoj knjižnici. Na sat je donio enciklopedije i objašnio na koji način se njima koristiti. Knjižničar je ukazao na značenje i važnost enciklopedije kao riznice ljudskog znanja. Na kraju sata, zadao nam je zadatak pronaći tražene pojmove.

Inače u školsku knjižnicu koja je mjesto učenja, druženja i zabave učenici mogu svakodnevno dolaziti. Knjižnica kroz razne programe potiče učenike na samostalno istraživanje, uporabu svih izvora znanja na različitim medijima te ima temeljnu ulogu u učenju i osposobljavanju učenika za cjeloživotno učenje. Fond školske knjižnice čine lektirni naslovi, referentna zbirka (enciklopedije, rječnici, leksikoni), časopisi, novine, DVD-i i fototeka. U prostoriji knjižnice nalaze se i četiri računala na kojima je dostupan internet, a prostor čitaonice opremljen je sa osam radnih mjesta. Član je školske knjižnice svaki učenik koji pohađa našu školu kao i svaki djelatnik škole – kazao je prof. Vjekoslav Marić.

ŠTO SVE MOGU RADITI ČLANOVI NAŠE ŠKOLSKE KNJIŽNICE?

Mogu...

- ... posuđivati knjige i to najviše dvije na rok od 14 dana
- ... čitati knjige, časopise i novine u prostoriji knjižnice
- ... se služiti enciklopedijama, rječnicima i drugim zanimljivim i poučnim knjigama
- ... se družiti, razgovarati i igrati društvene igre (ako pri tome ne ometaju druge korisnike)
- ... u knjižnici se pisati lekturu i domaću zadaću
- ... pomoći knjižničaru slagati i lijepiti knjige, uređivati prostor knjižnice, pomoći u priređivanju izložbi i organizaciji književnih susreta
- ... koristiti računala za izradu referata i igranje računalnih igara (30 minuta po učeniku za igranje, a 60 minuta za izradu referata)

POSJET POŽEŠKOM CENTRU 112

Na Dan Centra 112, 11. veljače, učenici drugih razreda zajedno sa svojim učiteljicama Zrinkom Čevapović i Monikom Kir-Petričević posjetili su požeški Centar koji djeluje kao jedinstveni komunikacijski centar za sve vrste hitnih situacija.

– Prije posjeta Centru djeca su radila crteže na temu elementarne nepogode različitim tehnikama te literarne radove na istu temu. Učenici su imali priliku vidjeti kako izgleda kada u Centru prime poziv te kako stručnjaci koji tamo rade obrađuju primljene podatke – kazala je učiteljica Zrinka.

Kratkom prezentacijom zaposlenici Centra pokušali su učenike educirati o važnosti njihovog posla te kako reagirati prilikom požara, potresa ili druge elementarne nepogode. Na kraju posjeta učenici su dobili promotivne materijale te slatkiše. (M. Klarić)

UPOZNALI SMO SE SA SVETIM VALENTINOM

Na blagdan sv. Valentina, 14. veljače, učenici prvih i drugih razreda naše škole s učiteljicama u produženom boravku te vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović pohodili su crkvu Duha Svetoga u Požegi. Sudjelovali su na misnom slavlju te se pomolili pred slikom sv. Valentina s djetetom položenim do svečevih nogu, koja

se nalazi na ulazu u crkvu. Vjeroučiteljica im je ispričala ono što se stoljećima prenosilo o sv. Valentinu koji je živio u trećem stoljeću. Kazala je da je on liječio ljude i djecu, bolesne od padavice, te slijepoj djevojčici vratio vid moleći nad njom. Oduševljeni pričom što je svetac molitvom i nesebičnom ljubavlju činio, djeca su pred njego-

vom slikom zahvalila svecu za nesebičnu ljubav kojom je sve to činio po uzoru na ljubav Isusa Krista prema čovjeku. Zatim su jedni drugima posvjedočili kako prava ljubav uvijek nastoji drugog usrećiti ohrabriti i podržati, a upravo takav stav prema ljubavi imao je i sv. Valentin. (D.M.M.)

OBILJEŽILI SMO POSLJEDNJI DAN POKLADA

smo ovaj dan nakon kojeg slijedi korizma. Kao i prethodne godine u odabiru najboljih maski pozvali smo učenike Katoličke klasične gimnazije s kojima dijelimo istu zgradu. Nakon dugotrajnog vijećanja, za najbolje maske izabrani su leopard u kojeg se maskirala Hana Boban iz drugog razre-

da, pahuljica u koju se 'pretvorila' Danijela Zeljko iz trećeg razreda i kapetan broda Nikola Gacik iz drugog razreda. Pobjednicima su uručeni simbolični pokloni, a svi smo na kraju prošetalih požeškim ulicama i izmamili osmjeh prolaznika. (M. Rajić)

da, pahuljica u koju se 'pretvorila' Danijela Zeljko iz trećeg razreda i kapetan broda Nikola Gacik iz drugog razreda. Pobjednicima su uručeni simbolični pokloni, a svi smo na kraju prošetalih požeškim ulicama i izmamili osmjeh prolaznika. (M. Rajić)

NA ZAVRŠETKU SKUPŠTINE NACIONALNOG VIJEĆA PAPINSKIH MISIJSKIH DJELA U POŽEGI

Godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela nakon dvodnevnog rada završila je 14. ožujka svečanim euharistijskim slavljem u požeškoj katedrali koje je predvodio naš biskup dr. Antun Škvorčević. U koncelebraciji je bio hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk, predsjednik Vijeća HBK za misije, nacionalni ravnatelj PMD u Hrvatskoj Antun Štefan te biskupijski povjerenici PMD-u iz Hrvatske kao i požeški svećenici. Misnom slavlju nazočili su i učenici i djelatnici naše škole te njihovi roditelji.

Na početku slavlja učenica naše škole Leonarda Zelenika pozdravila je biskupe te ostale i kazala: „Mi smo mali misionari. Počeli smo prije tri godine pomagati dvoje djece u Beninu. Sada, hvala Bogu, ima nas šest razreda i svaki razred ima svoga prijatelja u Beninu kojega pomaže. Osim novčane pomoći mi se molimo za njih da dobro uče i budu sretni. Isus je rekao: Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće meni učiniste. Zato smo i mi sretni što možemo pomagati onima koji su u većoj potrebi od nas. Radosni što ste ovdje među nama srdačno pozdravljamo Vas, biskupe Slobodane i Antune i sve povjerenike papinskih misijskih djela“, poručila je Leonarda.

Na kraju misnog slavlja progovorio je Antun Štefan, nacionalni ravnatelj PMD-a u Hrvatskoj koji je posebnu zahvalu izrekao biskupu Škvorčeviću na lijepom domaćinstvu. Posebno je bio dirnut gestom učenika naše škole koji prikupljaju novčane priloge za školovanje djecu u Beninu gdje je i on osobno proveo više godina. (D.M.M.)

OBRATI SE I VJERUJ EVANĐELJU

Na Čistu srijedu ili Pepelnicu, 22. veljače, u požeškoj katedrali služena je sveta misa na kojoj su sudjelovali učenici naše škole kao i svi djelatnici. Misu je služio Josip Krpeljević, kuzmički župnik i vjeroučitelj u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u koncelebraciji s Robertom Mokrim, ravnateljem iste škole, Ivicom Žuljevićem, ravnateljem naše škole, Goranom Lukićem, biskupovim tajnikom i đakonom Josipom Homjakom. Na početku slavlja vlč. Krpeljević pozdravio je učenike Klasične gimnazije koji su također prisustvovali misnom slavlju kao i naše učenike te im poručio da tijekom korizme, zajedno sa svojim obiteljima, nađu vremena za čitanje Svetog pisma. Nakon propovjedi svi prisutni pristupili su obredu pepeljenja gdje su im svećenici, čineći pepelom znak križa na čelu, umjesto ustaljenih riječi „Čovječe, spomeni se da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“, uputili zaziv „Obrati se i vjeruj Evanđelju!“ (M. R. i L. Z.)

Uloga savjesti u katoličkoj školi

Djelatnici naše škole sudjelovali su od 2. do 4. ožujka na X. seminaru katoličkih škola u Rovinju. Tama seminaru bila je „Uloga savjesti u katoličkoj školi“. Prvo predavanje održao je prof. dr. sc. Tonči Matulić. Prof. dr. sc. Josip Grbac održao je predavanje na temu *Savjest kod predavača i učenika*, prof. dr. Vladimir Gruden na temu *Savjest u obitelji* i prof. dr. sc. Josip Jozić na temu *Ontološki vid savjesti*. Nakon predavanja svi sudionici seminara uputili su se u Pulu gdje je misno slavlje predvodio porečko-pulski biskup mons. Ivan Milovan uz koncelebraciju mnogih svećenika. U nedjelju, nakon plenuma koji je vodila s. Elizabeta, i misnog slavlja koje je predvodio porečko-pulski biskup koadjutor Dražen Kutleša u crkvi svete Eufemije u Rovinju, naši djelatnici susreli su se s djelatnicima Katoličke osnovne škole iz Šibenika. Radost radi održanog susreta bila je obostrana. Nakon razmjene iskustava u radu međusobno smo se pozvali u posjet. (M. Č.)

SLAVILI SMO DAN ŠKOLE I SVOGA ZAŠTITNIKA SVETOG JOSIPA

DJECO, POSTAT ĆETE VELIKI LJUDI

NAŠA ŠKOLA PROSLAVILA JE 19. OŽUJKA SVOGA ZAŠTITNIKA SV. JOSIPA TE DAN ŠKOLE. NAIME, UPRAVO NA BLAGDAN SV. JOSIPA 2009. GODINE BISKUP DR. ANTUN ŠKVORČEVIĆ DONIO JE ODLUKU O NJEZINOM OSNIVANJU. DAN ŠKOLE KOJA DANAS BROJI 124 UČENIKA, OD PRVOG DO TREĆEG RAZREDA, POČEO JE SPORTSKIM IGRAMA I NATJECANJIMA. U POPODNEVNIM SATIMA ODRŽANE SU KREATIVNE RADIONICE NA KOJIMA SU SUDJELOVALI UČENICI I RODITELJI, A KOJE SU VODILE UČITELJICE.

Središnji dio slavlja

Središnji dio proslave bila je svečana sveta misa koju je za učenike i njihove roditelje te djelatnike škole predvodio biskup dr. Antun Škvorčević u crkvi sv. Lovre. S njim je u koncelebraciji bio Ivica Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole, Robert Mokri, ravnatelj Katoličke klasične gimnazije u Požezi, Ivica Šoh, ravnatelj Katoličke klasične gimnazije u Virovitici te drugi svećenici. Biskup je na početku slavlja podsjetio kako se nalazimo u požeškoj crkvi u kojoj su se od 18. stoljeća naovamo posebno okupljala djeca i mladi. Izrazio je nadu da su učenici Katoličke osnovne škole kao i mnogi raniji naraštaji donijeli u nju danas srca puna radosti i otvorenosti za Boga.

Zaštitnik Hrvatske

– Ovim slavljem želimo reći Bogu hvala za sv. Josipa i njegovu poslušnost Božjim naumima, za našu školu, za vas djeco i za vaše roditelje – kazao je biskup. U homiliji biskup je u dijalogu s djecom podsjetio kako se u crkvi sv. Lovre nalazi vitraj s likom sv. Josipa iz 19. stoljeća na kojem je latinskim jezikom napisano „Idite Jo-

sipu“. Spomenuo je kako je Hrvatski sabor 1687. godine izabrao sv. Josipa za zaštitnika tadašnjeg Hrvatskog kraljevstva. Upitao je djecu po čemu nam sv. Josip može biti blizu te zašto ga je hrvatski narod u teško doba 17. stoljeća izabrao za svog zaštitnika. Odgovor na ovo pitanje, kazao je, daje nam navještena Božja riječ o proroku Natanu i kralju Davidu. Prorok kralja upozorava da nije jak onoliko koliko ima vojske, koliko ubire poreza ili koliko mu je brojao narod. Svaki čovjek pa tako i kralj jak je i velik onoliko koliko je duhovno izrastao po vjeri i suradnji s Bogom.

AKO BOGU OTVORITE SVOJA SRCA

PRIREDILA: NOVINARSKA DRUŽINA

Pozorno srce za Boga

U evanđelju sv. Matej opisuje Josipa kao šutljiva čovjeka koji ima srce pozorno za ono što mu Bog govori kako bi to što revnije izvršio. Čovjek koji svojim fizičkim ušima sluša druge ljude, ne može dovoljno dobro čuti. Najbolje čuje, objasnio je biskup, kada sluša srcem. Josip je bio jedan od onih u povijesti koji su tako Boga slušali i postao velik. Spomenuvši kako postoji povijest ljudi koji Boga oslušuju, koji Bogu vjeruju i koji s Bogom surađuju, biskup je zapitao djecu da li se više ostvarilo na ovoj zemlji po onima koji

s Bogom surađuju ili po onima koji su zločesti. Nakon njihovog ispravnog odgovora biskup ih je pozvao da kažu hvala sv. Josipu što je bio tako velik, što je svoju veličinu izgradio kroz slušanje Božje riječi i zamole da im pomogne da ga nasljeđuju.

Oslušivati Boga

– Vas su, djeco, roditelji upisali u Katoličku osnovnu školu zato da dok učite slova i brojka te sve druge zakonitosti koje su ot-

krili ljudi, otvarate svoja srca i oslušajte Boga, da u vama odmalena odjekuje Božja riječ, kako bi se vi i Bog dobro razumjeli. To je prava ljepota života. Kroz to Božje što usvajate vi rastete i postajete veliki ljudi – istaknuo je biskup, čestitajući djeci i njihovim roditeljima Dan škole. Na kraju misnog slavlja na kojem su bili nazočni i predstavnici Požeško-slavonske županije na čelu sa županom Marijanom Aladrović, predstavnici Ureda državne uprave te ravnatelji srednjih i osnovnih škola, biskup se posebno zahvalio ravnatelju škole Ivici Žuljeviću te učiteljicama i ostalim djelatnicima za sve ono što čine. Ujedno je uputio čestitku svima onima koji na Josipovo slave imendan.

Poruke ljubavi, radosti...

Slavlje Dana škole potom je nastavljeno u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje su učenici uzvanicima na čelu s biskupom Škvorčevićem izveli prigodan program uz pomoć svojih učiteljica te suradnika škole. Pjevalo se, plesalo, recitalo i glumilo. Sve je bilo prožeto josipovskim duhom, porukama ljubavi, radosti, mira, molitve i zajedništva s kojim se jedino može izgrađivati ljepša i bolja budućnost. Na kraju programa svima koji su u njemu sudjelovali kao i svim dobročiniteljima škole zahvalio je ravnatelj Žuljević. Druženje učenika, roditelja i djelatnika škole nastavljeno je u sportskoj dvorani škole uz prigodan domjenak, pripremljen marom roditelja.

NA POBOŽNOSTI KRIŽNOG PUTA NA KALVARIJI

PIŠU: MARTA KLARIĆ I DORA MARIJA MARIĆ

Učenci naše škole od prvog do trećeg razreda predvođeni ravnateljem Ivicom Žuljevićem, vjeroučiteljicom Jasnom Krstanović i učiteljicama sudjelovali su na svom trećem križnom putu na požeškoj Kalvariji. Postaje križnog puta napisali su sami učenici uz pomoć svoje vjeroučiteljice. Svaku postaju molio je drugi učenik, a svi zajedno pjevali su tradicionalne pjesme koje se inače pjevaju uz pobožnost križnog puta.

– Isuse i Marijo, sada krećemo s vama prateći vas dvoje na križnom putu. Želimo vam tako pokazati svoju ljubav i odanost. Priznajemo da smo vam često svojim riječima i djelima zadavali teške udarce od koji su ostajale rane u srcima naših prijatelja, braće i sestara. I svaki put kad smo bili sebični, oholi, uvredljivi, neistiniti, zadavali smo rane. One su boljele i vas, Isuse i Marijo. Pomozite nam da možemo i mi svojim patnjama pridonijeti

spasenju svome i spasenju svijeta – napisali su učenici u uvodu križnog puta.

Ravnatelj Ivica Žuljević podsjetio je kako je danas u Požeškoj biskupiji Žalosni petak kada se na poseban način molimo, postimo i činimo žrtve za sve one koji su nepravедno bili osuđeni i ubijeni u vremenu totalitarnih sustava. – Ovom pobožnošću križnog puta odlučili smo da u sve to uključimo i naše učenike. Na taj način želimo u njima njegovati i odgajati taj kršćanski duh prisutnosti i blizine Isusa Krista na križnom putu kako bi i oni sami mogli prihvatiti žrtvu, patnju i odricanje pojedinim njihovim malim sebičnostima kako bi doživjeli radost Uskrsa u svojim obiteljima i svom životu – poručio je ravnatelj Žuljević koji je vodio pobožnost križnog puta.

U GRADSKOJ KNJIŽNICI IZVELI SMO ZANIMLJIV PROGRAM

Učenci prvih i trećih razreda naše škole, u pratnji učiteljica, posjetili su Dječji odjel Gradske knjižnice i čitaonice Požega 29. ožujka. Tamo ih je dočekala knjižničarka Đurđa Kopunić i učenici drugog razreda OŠ Antuna Kanižlića u pratnji učiteljice Zdenke Matoković. Učenici 1.a razreda uz pomoć svoje učiteljice Lucije Lucić priredili su lutkarski igrokaz “Krokodokodil”, koji kroz igru lutaka šalje poruku da lijepo ponašanje čini čovjeka sretnim.

Zanimljivi dijalog između Mrava i Slona predstavili su učenici 1. b razreda koji su pokazali da je prijateljstvo moguće unatoč razlikama. Njih je pripremila učiteljica Martina Čerti.

Naši su trećaši pod vodstvom učiteljice Josipe Petriška otkrili pjesnika u sebi i predstavili svoje literarne radove pod naslovom “Boje moje obitelji”. Na kraju programa učenicima se na prikazanom zanimljivom i poučnom programu zahvalila knjižničarka Đurđa. (L. Z.)

NA SLAVLJU CVJETNICE

dionicima božanskog dara. Nakon blagoslova maslinovih i palmiranih grančica krenula je svečana procesija prema Katedrali uz kliktanje Kristu Kralju. Kad su svi vjernici zauzeli svoja mjesta, djeca su s nekoliko poklika i uzdizanjem blagoslovljenih grančica iskazala hvalu Isusu Kristu.

Na svršetku slavlja biskup je pozvao sve nazočne, posebno djecu i mlade, da dostojanstveno pronesu blagoslovljene grančice kroz grad i svima posvjedoče da vjeruju Isusu Kristu i njegovoj ljubavi na križu, te da ih postave na prikladno mjesto u svojim domovima gdje će ih podsjećati na ono što je Isus za njih učinio.

Djeca naše škole ispred katedrale imala su svoj štand na kojem su nudili prigodne radove koje su uz pomoć svojih učiteljica napravile u školi, a od čega je prihod namijenjen za potrebite i siromašne.

a središnjem slavlju Nedjelje muke Gospodnje, odnosno Cvjetnice, koje je 1. travnja u požeškoj katedrali predvodio biskup Antun Škvorčević, sudjelovali su i učenici naše škole, prvopričesnički kandidati kao i kandidati za svetu krizmu i učenici iz Katoličke klasične gimnazije te brojni drugi vjernici. Svi oni okupili su se ispred crkve sv. Lovre gdje ih je biskup pozdravio i podsjetio da ovim svetim slavljem ulazimo u proslavu Svetog ili Velikog tjedna muke, smrti i uskrsnuća Gospodnjeg. Pozvao je vjernike da ovog tjedna, osobito u svetom Trodnevlju pravim raspoloženjem srca sudjeluju na svetim otajstvima i budu

DAN OTVORENIH VRATA KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE

Katolička klasična gimnazija u Požegi organizirala je Dan otvorenih vrata 27. travnja kako bi javnost upoznala sa svojim radom. Gotovo cijeli dan školu su posjećivali učenici i djelatnici drugih škola, posebno učenici završnih razreda osnovnih škola te roditelji. I učenici naše škole zajedno s učiteljicama posjetili su Katoličku klasičnu gimnaziju s kojom dijelimo istu zgradu. Tako su naši uče-

nici i djelatnici imali priliku posjetiti različite radionice, od sportske, grčko-latinske do prirodoslovne, vjeronaučne i jezične te Survivor-Dragutin Lerman i Pogled u budućnost. Naši su učenici ipak najviše uživali u predstavi Neredi u Troji, a nakon koje su se djelatnici naše škole počastili raznim delicijama i napitcima u tzv. antičkoj zalagajnici. (L. Morvaj)

NAŠI SE TREĆAŠI POKLONILI PRESVETOM

Učenici trećih razreda naše škole sudjelovali su 11. svibnja na župnom klanjanju Presvetom Oltarskom Sakramentu u katedrali sv. Terezije Avilske. Euharistijsko slavlje predvodio je Saša Paveljak, župnik u Župi sv. Ane iz Skenderovcima. U koncelebraciji je sudjelovalo domaći župnik Ivica Žuljević, Nedjeljko Androš, dekan Požeškog dekanata i župnik u Vidovacima, Franjo Nemet, župnik u Brestovcu, Dragoslav Kozić, župni vikar Župe sv. Leopolda Mandića te đakon Josip Homjak.

Predvoditelj slavlja u propovijedi podsjetio je na euharistijsku prisutnost Isusa koja je izvor i središte života svakog vjernika. Osvrnuvši

se na liturgijska čitanja Velikog četvrtka koja govore o svetkovanju Pashe i onom potresnom događaju kada je Isus oprao noge svojim učenicima, vlč. Saša pozvao je prisutne na razmišljanje, ali i nasljedovanje ove Isusove geste. Naši trećaši od kojih su neki već

primili sakrament Prve Pričesti, a neke to uskoro očekuje, imali su priliku i ovaj put pokazati privrženost Isusu i pokloniti mu se što su raširenih ruku te otvorena i čista srca i učinili! (H. Kesić i M. Klarić)

ZA MAJČIN DAN OBRADOVALI SMO NAŠE MAJKE

“Majka je dobrota, majka je ljubav, majka je ljepota” – definicija je majke – bića najmilijega, a ujedno su i stihovi pjesme kojom je 11. svibnja započela priredba koju su učenici prvih i drugih razreda koji polaze produženi boravak, organizirali za svoje majke uoči Majčina dana koji se obilježava druge nedjelje u svibnju. Pjesmicom “Čestitka majčici”, čestitali su svojim majkama njihov dan uz kiticu proljetnog cvijeća i želju da ih prati sreća. Recitacijama, igrokazima i pjesmama koje govore o značenju majke u životu svakog djeteta, učenici su se veselo pripremali puna dva tjedna kako bi svojim dragim majkama izrekli ono što osjeća srce svakoga od njih.

Na kraju priredbe učenici su podijelili svojim majkama prigodne poklone koje su sami izradili. Čitav su tjedan učenici prvih razreda u svoje slobodno vrijeme provedeno u produženom bo-

ravku, izrađivali čestitke, košarice od hamer papira i cvjetice u kojima su bile njihove slike, a učenici drugih razreda prigodne broševe od gipsa koje su bojali lakom za nokte. Na kraju priredbe poklonili su ih svojim majkama u čijim očima se nerijetko mogla zateći i pokoja suza. Program su priredile učiteljice produženog boravka Marina Dimovski i Barbara Šipura. (M.K. i M.R.)

IZLET U GRAD DORE PEJAČEVIĆ I IVANE BRLIĆ MAŽURANIĆ

U ponedjeljak 21. svibnja učenici drugih razreda zajedno s učiteljicama Zrinkom Čevapović i Ivonom Šimunović krenuli su autobusom prema Našicama gdje su posjetili dvorac Pejačević koji se nalazi u središtu grada. Smješten je u perivoju, danas gradskom parku, zajedno s manjim dvorcem i hotelom. Ime nosi po znamenitoj plemićkoj obitelji Pejačević.

Osim umjetničkog, dvorac ima i povijesni značaj jer je u njemu živjela znamenita hrvatska skladateljica Dora Pejačević. Šetnjom kroz dvorac mogao se osjetiti duh prošlosti star 200 godina te potpuno drugačiji način života od današnjega. Nakon igre na igralištu ispred dvorca i male šetnje, krenuli smo prema Našičkom Markovcu i zoološkom vrtu. Obitelj Bizik u svom dvorištu ima pravi mali zoološki vrt. Tamo smo se uvjerali kolika ljubav prema životinjama mora biti da bi se stvorio ovakav pravi mali zoo vrt prepun zanimljivih životinja iz svih krajeva svijeta.

Zadnja stanica bio je Slavonski Brod. Posjetili smo satri dio Broda i Tvrđavu te franjevački samostan. Šetnja uz Savu dovela nas je do kuće Ivane Brlić Mažuranić

gdje bila postavljena izložba *U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić* na kojoj su bili izloženi likovni radovi učenika osnovnih škola Republike Hrvatske. Veliki korzo bio je šećer na kraju, a sladoled je svima izmamio osmijeh na lice.

POSJET GRADU NA DRAVI I ĐAKOVU

PIŠU: L. MORVAJ I L. MARJANOVIĆ

Došao je i taj dan kojeg su učenici trećih razreda naše škole dugo iščekivali i posebno mu se radovali. Cjelodnevni izlet u Osijek i Đakovo. Zajedno s učiteljicama Ivanom Čuljak i Josipom Petriška 21. svibnja u jutarnjim satima krenuli su autobusom u Osijek - grad sa sedamnaest parkova. Šetajući Osijekom učenici su upoznali Tvrđu, Trg Svetog Trojstva, Trg Ante Starčevića, konkatedralu svetog Petra i Pavla i druge ljepote ovog najvećeg slavonskog grada.

Nakon iscrpnog razgledavanja naši izletnici okrijepili su se u dobro poznatom restoranu Mc Donald's i odmorili na dobro poznatom trgu. Izlet je nastavljen putovanjem prema Đakovu u kojem su posjetili Državnu ergelu konja lipicanaca gdje su saznali mnoge zanimljive podatke o konjima, slikali se s njima i kupili suvenire.

Za kraj su posjetili Strossmayerovu katedralu svetog Petra koja ih je posebno oduševila svojom veličinom i ljepotom te ra-

znim zanimljivostima. Završetak putovanja okrunjen je zajedničkom molitvom za sretan povratak.

SVJEDOČILI SMO VJERU NA TIJELOVO

Na svetkovinu Tijelova, 7. lipnja, središnje euharistijsko slavlje u Požegi predvodio je biskup Antun Škvorčević. Na misnom slavlju u požeškoj katedrali sudjelovali su članovi Stolnog kaptola, svećenici i vjernici požeških župa kao i svećenici iz biskupijskih središnjih ustanova te đakoni. Uz članove crkvenih i građanskih udruga, bili su i djelatnici i učenici naše škole te njihovi roditelji. Na početku biskup je pozdravio nazočne i kazao da nas svetkovina Tijelova upućuje na Isusa Krista i njegovo euharistijsko otajstvo kao istinsku hranu za život vječni. Pozvao je sve prisutne da mu danas iskažu duboku zahvalnost i poklon te u procesiji javno posvjedoče svoju vjeru u njegovu živu euharistijsku prisutnost među nama. Kazao je kako ga raduje što su u današnjem vremenu općih nesigurnosti brojni Požežani svojim sudjelovanjem na proslavi Tijelova došli očitovati to uvjerenje.

Nakon popričesne molitve krenula je svečana i živopisna euharistijska procesija koja je imala svoju središnju postaju na glavnom požeškom Trgu Presvetog Trojstva, gdje je u pjesmi i molitvi progovorila požeška vjernička duša, iskazujući svoju zahvalnost i poklon Isusu Kristu. Procesija je završila u franjevačkoj crkvi Duha Svetoga. Biskup je zahvalio sudionicima slavlja, posebno prvopričesnicima, drugoj djeci i mladima. (D.M.M. i H.K.)

POSJET PEČUŠKOG BISKUPA

Biskup iz Pečuha u južnoj Mađarskoj György Udvardy u pratnji svećenika Ferenza Pavleковиća posjetio je 6. lipnja biskupa Antuna Škvorčevića u Požegi. Svoj prvi posjet sjedištu Požeške biskupije pečuški biskup iskoristio je i za posjet našoj školi u pratnji svoga domaćina. Učenici su goste dočekali prigodnim programom, a nakon kraćeg druženja i razgovora s učenicima i djelatnicima, pečuški je biskup pohvalio rad učenika i djelatnika naše škole te pohvalio nastojanje da se djeca i kroz učenje odgajaju u duhu kršćanstva. Biskupi su posjetili i Katoličku klasičnu gimnaziju. (L.Z.)

Baš se nekad dobro jelo!

Učenici drugih razreda naše škole sa svojim učiteljicama Ivonom Šimunović i Zrinkom Čevapović te knjižničarom Vjekoslavom Marićem posjetili su 30. svibnja Gradski muzej u Požegi i izložbu tradicijskih jela pod nazivom "Baš se nekad dobro jelo". Učenike je u muzeju dočekala voditeljica Etnološkog odjela Maja Žebčević Matić te učenike uputila u tajne kuhinje i jela koja su jeli naši pradjedovi. Učenici su tako saznali da je tradicijska kuhinja Požeštine riznica skromnih, jednostavnih, ali domišljatih seoskih jela duboko prožetih životnim običajima i godišnjim radovima, te požeških gradskih jela zamiješanih u loncu nacionalno šarolike Austrougarske monarhije koji ih je oblikovao. Od povijesnih zapisa, neobjavljenih rukopisnih sjećanja, dokumenata, svakodnevnih evidencije obroka najdugovječnijeg požeškog gradonačelnika Franje Cirakija početkom 20. stoljeća, pa sve do živućih kazivača i dakako volontera u rekonstrukciji, ekipa Gradskog muzeja uspjela je ući u trag mnogim već odavno zaboravljenim, zanimljivim jelima ovoga kraja. (V. M.)

PRVAŠIĆI POSJETILI ETNO SELO STARU KAPELU I PLETERNICU

Oako je 12. lipnja osvanuo oblačan i kišan dan naši prvašići posebno su bili sretni i radosni jer išli su na svoj prvi izlet. U pratnji učiteljica Lucije Lucić, Martine Čerti i Barbare Šipura 'naoružani' kišobranama i kišnim kabanicama krenuli su prvo u Pleternicu. Posjetili su biskupijsko svetište Gospe od suza i župnu crkvu sv. Nikole. Tu ih je dočekaao rektor svetišta i župnik preč. Antun Čorković koji im je govorio o povijesti mjesta i crkve. Nakon što su saznali zanimljive informacije i detaljno upoznali crkvu i Pleternicu, krenuli su u etno selo Stara Kapela. Tu su razgledali brojna izvorna seoska imanja gdje su ih vlasnici upoznali s nekim sta-

rinskim strojevima, alatima i različitim svakodnevnim upotrebnim predmetima. Učenici su se posebno zanimali za mnoge

stare narodne običaje koji nisu izumrli zahvaljujući dobrim ljudima koji vole starinu i koji je njeguju.

MISA ZAHVALNICA ZA POŽEŠKE OSNOVNOŠKOLCE

Na blagdan sv. Antuna Padovanskog, 13. lipnja, u požeškoj katedrali služena je misa zahvalnica za završetak školske godine koju je predvodio naš biskup dr. Antun Škvorčević. Na misnom slavlju sudjelovali su učenici četiriju osnovnih požeških škola, među kojima su bili i učenici naše škole sa svojim učiteljicama i vjeroučiteljicom te ravnateljem Ivicom Žuljevićem kako bi se zahvalili Bogu za dobra koja su primili tijekom minule školske godine.

Biskup je u pozdravu kazao učenicima da se s njima raduje završetku još jedne školske godine i da zajedno s njima želi Bogu zahvaliti što im je bio na pomoći. U homiliji je učenike podsjetio da postoje zakonitosti stvarnosti oko nas koje se proučavaju i upoznaju umom i da im u tom smislu služi škola i njezin obrazovni sustav. Ali ih je na temelju evanđelja upozorio da postoje

zakonitosti srca i da je među njima najvažnija ljubav. Dodao je kako je za njihov cjelovit rast i izgradnju važno nastojanje na jednoj i drugoj razini te da im je sv. Antun u tome veliki primjer. On se oduševio Isusom kao najboljim učiteljem te mu bio vjeran učenik, što brojni vjernici i danas osjećaju po milostima koje primaju po njegovu zagovoru.

Biskup mu je povjerio sve učenike i zamolio ga da im pomogne rasti u duhu te tako postanu veliki ljudi. Na koncu euharistijskog slavlja predstavnici svih osnovnih škola poželjeli su našem pastiru sve najljepše želje povodom njegova imendana te mu uručili čestitke i prigodne poklone. Na misi je pjevao zbor Katoličke osnovne škole pod ravnanjem nastavnice Ljube Šolić. (L. Z. i M. K.)

POLAZNICI ŠKOLE STRANIH JEZIKA POKAZALI ZNANJE ENGLESKOG

Koliko su tijekom ove školske godine naši učenici koji polaze školu stranih jezika Praktikum, naučili engleski jezik, pokazali su u kratkoj, ali zanimljivoj priredbi 13. lipnja. Pod vodstvom svoje učiteljice Mojce Janković učenici od prvog do trećeg razreda kroz pjesmu, ples, igru, recitacije i scenski izričaj prezentirali su svoje znanje engleskog jezika. Viđenim su bili zadovoljni i njihovi roditelji tako da će gotovo svi i dalje nastaviti učenje engleskog jezika. (D.M.M. i H.K.)

KONCERT NAŠIH GLAZBENIH PRVAŠIĆA

Učenici trećih razreda naše škole, čak njih 18, koji pohađaju i Glazbenu osnovnu školu pokazali su svojim suučenicima što su naučili kroz kratki koncert. Učenici su tako mogli čuti Odu radosti, Ima jedna duga cesta, Song of the sea i druge skladbe svjetski poznatih skladatelja. Najveći broj naših učenika svira klavir, zatim gitaru, a ima ih i koji sviraju tamburu i trubu. Tijekom ovog koncerta učenike je posjetio uvijek dragi gost dr. Antun Škvorčević koji je doveo svoga gosta mons. Maura Lallija, otpravnika poslova Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj. Njih su obojica pozdravili sve prisutne te se nakratko prepustili glazbenim zvucima naših glazbenih prvašića. (M. Rajić)

ZAJEDNIČKO DRUŽENJE UČENIKA, NJIHOVIH OBITELJI, DJELATNIKA I PRIJATELJA ŠKOLE

LIJEPO SMO SE SVI ZAJEDNO IGRALI, DRUŽILI,**U**

Velikoj na odmaralištu Hrvatskih šuma održano je 9. lipnja već tradicionalno, treće druženje učenika, njihovih obitelji i djelatnika naše škole. Okupilo se tristotinjak djece i odraslih. Gotovo cjelodnevni boravak u prirodi protekao je u zajedničkom druženju, sportskim i društvenim igrama u kojima su uživali svi, od djece od njihovih roditelja, razgovoru i novim poznanstvima.

– Ovakvo nešto bi trebalo i dva puta godišnje organizirati. Bilo je super. Posebno je bilo lijepo što smo mi očevi predstavljali razrede svoje djece kroz malonogometni turnir. Bilo je to jako zanimljivo, a tako smo se i bolje upoznali. Žao mi je što nisu svi ostali do kraja, odnosno do predvečerja – kazao je Krunoslav Bartolović, tata Sare, učenice drugog razreda.

Zajedničkim druženjem bila je oduševljena i Tatjana Kordić, mama Petre koja ide u treći razred i Matka koji ide u prvi razred. – Bilo je jako lijepo, neka se samo tako nastavi. Lijepo smo se družili, razgovarali, veselili. Trebamo se što više družiti pogotovo u ovom sadašnjem vremenu kada svi imaju nekako malo vremena. Djeca to vole i čini ih to radosnim. Nadam se samo da će se tako nešto i nastaviti bez obzira što će nas biti sve više – kazala je Tatjana.

Sandra Sekulić Pojer, mama Domagoja, učenika drugog razreda, pohvalila je Školu zbog organizacije izleta i uložnog truda. – Bilo je jako lijepo i vidi se po odazivu roditelja da podržavaju jedno takvo druženje. Roditelji na ovaj način vide i upoznaju prijatelje svoje djece, ali i druge roditelje.

Mislim da je ova lokacija u Velikoj za ovakvo druženje najbolja – kazala je Sandra. U igrama i druženjima posebno su uživala djeca. Mia Čorluka, učenica trećeg razreda, bila je sretna što je gotovo cijeli dan mogla provesti u igri sa svojim prijateljima. – Bilo je super. Najbolje mi je bilo kada smo s mami igrali graničara – kazala je Mia.

RAZGOVARALI I VESELILI SE

Ravnatelj škole Ivica Žuljević kazao je da unatoč tome što škola raste i što nas je svake godine sve više, od ovakvih druženja se ne odustaje jer se i na taj način razvija zajedništvo. – Ovakva druženja jedinstvena su prilika da se svi više međusobno povežemo za dobrobit naše djece, roditelji međusobno, roditelji i djelat-

nici škole te da roditelji bolje upoznaju prijatelje svoje djece. Osobito u ovakvim vremenima kada svi nekuda žure, kada je malo vremena za druge, prava je dragocjenost da se nađemo zajedno i negujemo jednu obiteljsku atmosferu po čemu je među ostalim i specifična naša škola. Drago mi je što roditelji to podržavaju ne

samo svojim dolaskom nego i doprinosom – istaknuo je ravnatelj Žuljević koji je zahvalio svima koji su sudjelovali u organizaciji ovog druženja, od roditelja, djelatnika škole, članova Školskog odbora do Uprave Hrvatskih šuma koja je ustupila prostor za druženje.

ŠKOLSKU SMO GODINU ZAVRŠILI IZLETOM NA POŽEŠKU GORU

Posljednji dan ove školske godine završili smo na najbolji način - izletom na Požešku goru. Dugo očekivani, posljednji dan škole nekako je ove godine, činilo se svima, brzo došao. Nakon doručka u školi učenici 'naoružani' različitim rekvizitima za igru, dobrom voljom, radošću, osmijehom i veseljem, predvođeni ravnateljem Ivicom Žuljevićem te učiteljicama i drugim dje-latnicima škole, uputili su se na Požešku goru, do kapelice sv. Vida. Učeni-
ci i odrasli hrabro su svladali sve uspone i oko 9.30 sati stigli na cilj pa je opuštanje i druženje napokon moglo početi. Na prostoru kraj kapelice sv. Vida odvijala se prava mala Olimpijada. Bio je to višeboj, a discipline su bile Čovječe, ne ljuti se, Crni Petar, sedmica, šah, Uno, badminton, odbojka i naravno, danas neizostavni nogomet. Mnogo se znoja prolilo i puno se sportskog žara potrošilo, a pobjednici su na koncu bili svi. Nakon što su se svi umorili, stigla je okrjepa - ručak i razni sokići. Ravnatelj je blagoslovio hranu, a zatim su svi krenuli veselo jesti i nadoknađivati izgubljene kalorije i tekućinu. Ručali smo tako družeći se i razgovarajući o praznicima koji su pred nama. Kako smo bili dosta umorni, ali ipak sretni, trebalo je krenuti natrag. Prije toga pokupili smo smeće koje smo napravili i lagano krenuli kućama zahvalni dragom Bogu što nam je podario ovako lijep dan za naše druženje i što je uspješno završila još jedna školska godina. Praznici sada mogu početi.

Pripremili: članovi Novinarske družine

NAŠI SU TREĆAŠI PUTOVALI KROZ VRIJEME

Učiteljice Josipa Petriška i Ivana Čuljak uz suradnju profesoric povijesti Antonije Petrović u trećim razredima organizirale su 15. veljače integrirani dan u sklopu kojeg je proveden projekt „Putujemo kroz vrijeme“. Projekt se održao u sklopu nastave prirode i društva te se integrirao i kroz ostale predmete. U suradnji s roditeljima učenici su prikupljali stare predmete vezane za našu prošlost i život ljudi. Tako su prošlost, sadašnjost i budućnost povezali s hrvatskim jezikom, likovnom i glazbenom kulturom, matematikom i tjelesnom i zdravstvenom kulturom.

Uz pomoć svjetlosti svijeće, ugljenih štapića i jednog „starog“ papira učenici su maštom otputovali jako daleko u prošlost. Ondje su se upoznali s Nikolom Teslom i saznali da je on zaslužan za struju u našim domovima te tako više ne moramo mukotrpno pisati uz svijeću kao naši predci. U prošlosti su se upoznali i s Bašćanskom pločom i glagoljicom - pismom kojim je ona pisana. Svaki je učenik od glinamola izradio svoju malu ploču na koju je glagoljicom napisao svoje ime i prezime. Izrađujući pločice učenici su se upoznali i sa slavonskom narodnom glazbom pjevajući

pjesmu „Škripi đeram“. Nekada davno nije bilo strojeva pa su ljudi pomagali jedni drugima u različitim poslovima. Kada bi završili posao, zadovoljno bi zapjevali pjesmu o svome poslu. Tako su i nastale narodne pjesme kojima je narod izmislio i tekst i glazbu.

Kako ne bi bilo samo govora o prošlosti uz pomoć mašte zamišljala se i budućnost, kakve ćemo imati bilježnice, kako ćemo se oblačiti, zamišljali smo i naš grad budućnosti. Pred kraj druženja učenici su pogledali izložbu prikupljenih predmeta iz prošlosti naših djedova i baka te učili za što su se pojedini predmeti koristili te su ih usporedili s predmetima koje koristimo danas. Na kraju su provjerili svoje znanje o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti kroz listiće koje su pripremile učiteljice.

A što kažu učenici?

- Posebno me se dojmio Nikola Tesla. On je izmislio razne izume i danas ne tako posebnu struju koju ljudi zanemaruju. (Gerda Bilobrk, 3.a)
- Zapamtio sam da su stari živjeli bez struje kakvu mi danas poznajemo i da u to vrijeme nije bilo ni olovke ni gumice. (Ivan Martić, 3.a)
- Najviše mi se sviđjelo pisanje ugljenim štapićima koje i nije baš jednostavno jer nemamo gumice pa smo morali paziti da ne pogriješimo. (Martina Marinac, 3.a)
- Sviđjelo mi se kada smo pokazivali svoje stare stvari što smo donijeli u školu. Bilo je tu jako zanimljivih stvari. (Mia Čorluka, 3.b)
- Dok smo radili ugljenim štapićima na starom papiru uz svijeću, malo sam se zamislila kako su naši stari pisali pisma ili zadaće. (Lucija Morvaj, 3.b)
- Najviše mi se sviđjelo kada smo pisali glagoljicom po glinamolu, govorili o Egiptu, Nikoli Tesli. (Bruno Pavičić, 3.b)

HANA BOBAN, 2. B

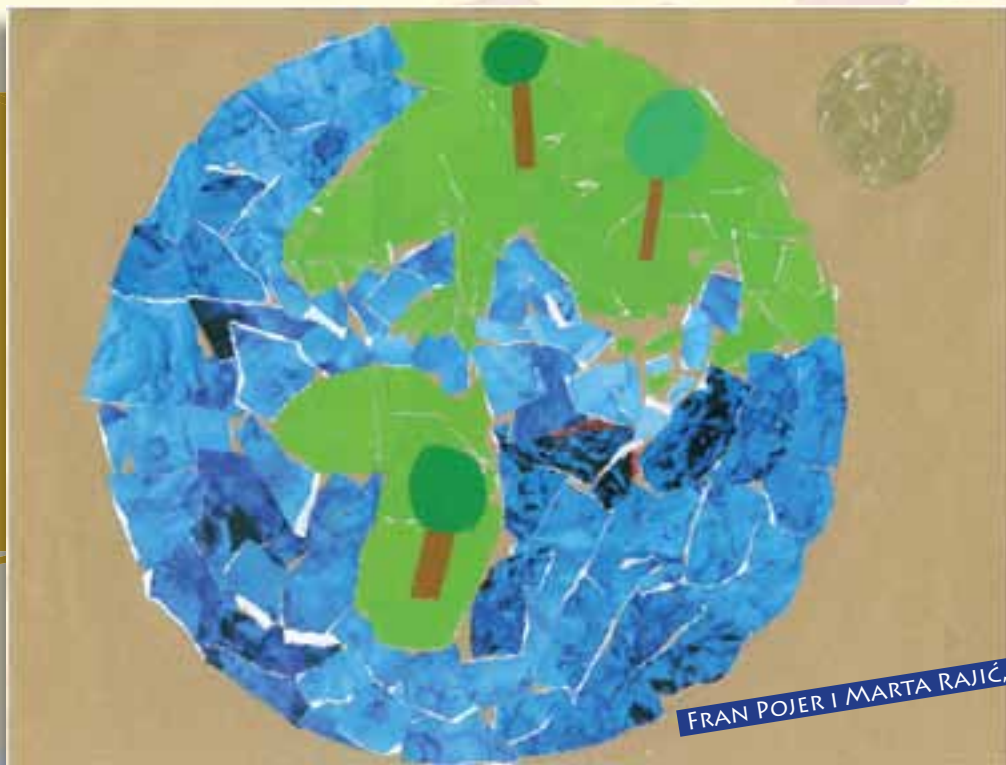
ŠTO UJUTRO RADI CVIJET
 Posadila sam jedan cvijet,
 Da bih uljepšala svijet.
 Cvijetu raste kosa,
 Dok ga umiva rosa,
 Ptice pjevaju,
 A cvjetovi zijevaju.
 Sunce grije,
 A pospani cvijet vodu pije.
 Kad mravi krenu jesti,
 Cvijet čita vijesti.
 Na travu će sjesti
 I haljinu plesti.
 To ujutro radi cvijet
 I uveseljava cijeli svijet.
3. b

DOBAR SAVJET ZLATA VRIJEDI

Jednog dana kad sam bio bolestan, mama mi je rekla da se čuvam od hladnoće. Bolje je spriječiti, nego liječiti. Taj savjet mi je pomogao tako da sam ozdravio i sve rjeđe sam se razbolijevao.
 Frano Romić, 3. B

METLA

Čistim, čistim i nešto mislim.
 Gdje je ona, ona,
 Kako se ono zove?
 I zašto hoda po kući
 U prljavim cipelama,
 U strašnim hlačama.
 Nek' ujutro čudi se
 Pijetao
 Kad se bude šetao.
Mia Ćorluka, 3. B

FRAN POJER I MARTA RAJIĆ, 3. B

KAKO SE IGRALA MOJA BAKA

Moja baka Marija ima 63 godine. Kada je bila mala, voljela se igrati s lutkama. Tada nije bilo barbika nego krpene lutke. Baka ih je oblačila u haljinice koje je sama izradila. Voljela se još igrati školice, graničara, skakati preko konopca, a zimi se voljela sanjkati i igrati "Čovječe ne ljuti se". U tome vidim sličnost u mome djetinjstvu i djetinjstvu moje bake. Vrijeme prolazi, ali djeca ostaju djeca.

Marta Klarić, 3. B

MASLAČAK

Jedan nezadovoljan maslačak odletio je u daleku zemlju. Maslačak Žuti odletio je kod svoga prijatelja Sivog u posjetu. Sivi je živio na jednoj napuštenoj obali. Njegov je sin Sivko bio bolestan. Sivi i njegova žena Sivka lijepo su dočekali Žutog. Sivko je bio vrlo bolestan pa su mu Sivi, Sivka i Žuti stalno pripravljali ljekovite pripravke. Žuti se sjetio da mu je mama jednom napravila lijek od soka u peteljki. Sivi i Žuti donijeli su sok. Sivko je odmah bio bolje. Lijepo je pomoći prijatelju u nevolji.

Lucija Morvaj, 3. B

TRAVANJ

Kome će ožujak, ljudi moji,
kad travanj na redu stoji!
Skakuta, leluja, stoji i tople
dane broji!
Travnju moj mili, ne cvili,
veselje donosi i zimu odnosi!

Lea Parac, 3. A

MARTINA MARINAC, 3.A

HELENA KESIC, 3.A

KAKO SE IGRALA MOJA BAKA

Moja baka nije imala igračke kao mi. Išla je u školu, a kad se vratila iz škole, morala je jedan dan čuvati ovce, a drugi dan krave. Kada joj je mama rekla da više ne mora čuvati krave, onda je ona otišla u šumu i napravila kućicu. Krov kućice je bio od trave. Od zemlje je napravila kolačiće, ali nije ih jela. Kad joj krave pobjegnu, onda ih ona lovi, a to je kao da se igraš lovice. Pravila je igračke od kukuruza. Oni su bili jako sretni što su mogli sami raditi igračke.

Mia Čokluka, 3. B

NAJDRAŽA IGRA

Moja najdraža igra je žmirke. Žmirke je igra u kojoj jedan igrač žmiri, a ostali se skrivaju. To mi je najdraža igra jer je zabavna. Ta se igra može igrati po danu, ali si neprimjetniji po noći. Igra se mora igrati na mjestima gdje ima više stvari. Mislim da se djeca više trebaju igrati takvih igara jer danas se djeca igraju sve više samo na računalo.

Frano Romić, 3. B

SVAKA JE KAP VAŽNA

Svaka je kap važna.
Kao jedna velika rijeka snažna.
Ona je zajednica od
100 000 kapljica.
Stvara nam kišu, snijeg
I led.
Ona je u suzama
I u tijelu.
Da nema vode
Nema ni nas!
Hej, reci to na sav glas!
Rafaela Jakobović, 3. B

EDITA ŠERTIĆ, 1. A

NAJLJEPŠA LAĐA

Ima jedna lađa,
Zbog nje se dogodila svađa.
Zato je sad prljava,
Zato je sad mrljava.
Sada snove sanja,
O budućnosti jednog panja.
Petra Tomšić, 3. B

HELENA MAKAREVIĆ, 2. A

KAKO SE IGRALA MOJA BAKA
Moja baka Bisa iz Požege igrala se raznih igara. Dok je bila mala, znala se s prijateljicama igrati školice, preskakivati uže, pravile su si bebe pa su se njima igrale. Kad je bila kiša, radile su čamce i puštale ih kroz kanale. Moja baka kaže da prije nisu govorili ružne riječi, da su puno radili i da su bili strogo odgojeni. Prije su djeca bila pristojnija i poslušnija.
Petra Tomšić, 3. B

MOJA NAJLJEPŠA LAĐA

Moja lađa je najljepša na svijetu.
Ona je kao pero koje leti na zraku.
Ona plovi mojim snovima.
Ja snivam da sam glavni, da sam kapetan.
Snivam i u mašti njome plovim,
I velika blaga lovim.
Bruno Pavičić, 3. B

KLARA BOGADI I MONIKA TOMAC, 1.B

KAKO SE IGRALA MOJA BAKA

Moja se baka igrala sa svojim prijateljicama. Igrale su se sa lutkama napravljenim od krpa, često su bile jedna kod druge. Igrale su se na dvorištu i cijelo ljeto su provele u šumi. Brale su cvijeće i pravile vjenčiće. Zimi su se sanjkali. Jednom se dogodila nezgoda – baka je upala u kanal pun vode i pepela. U to vrijeme nije bilo TV-a ni računala pa su puno čitali i pričali. Baka kaže da su ljudi prije bili sretniji jer su se svi više družili i mali i veliki zajedno.

Tena Balog, 3. B

TENA BALOG, 3. B

NAJDRAŽA IGRA

Moja najdraža igra je pantomima. Ona je jako jednostavna i zabavna igra. Oni koji se igraju moraju sjediti osim onoga tko glumi. Glumac treba izabrati biljku, stvar ili biće koje treba odglumiti. Oni koji sjede trebaju pogoditi što ili tko je to. Tko pogodi, njegov je red za pantomimu. Mislim da je jako lijepo igrati se.

Rafaela Jakobović, 3. B

LUKA MRŠIĆ, 3. A

ANA I LEA NAPRAVILE NAJLJEPŠI CRTEŽ U AKCIJI »VOLIM HRVATSKU«

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

U Županijskoj vijećnici u Požegi 13. travnja održana je prigodna svečanost za učenike osnovnih škola i vrtiće koji su sudjelovali u edukativnoj akciji Hrvatske turističke zajednice „Volim Hrvatsku“. Na natječaju je ukupno sudjelovalo 25 učenika osnovnih škola te 26-ero vrtićanaca. U kategoriji likovnih radova osnovnih škola prvo je mjesto pripalo Katoličkoj osnovnoj školi, odnosno učenicama prvog razreda Ani Šain te Lei Bakula čija je mentorica bila učiteljica Martina Čerti. Nagrađene su novčanim iznosom od 8.000 kuna koji će biti upotrijebljen za rad likovne radionice. U kategoriji literarnih radova najbolji je bio Boris Blagojević iz OŠ Stjepana Radića Čaglin. Među dječjim vrtićima najbolji je likovni uradak napravila Ignacija Rotim iz vrtića Pod gradom. Župan Marijan Aladrović i direktorica Turističke zajednice Požeško-slavonske županije Maja Jakobović uručili su nagrade svim nagrađenim učenicima.

Na natječaj u konkurenciji literarnih uradaka prijavilo se sedam osnovnih škola među kojima je bila i naša škola. Za sudjelovanje u toj kategoriji priznanje je dobila naša učenica Dora Marija Marić čija je mentorica bila učiteljica Josipa Petriška. Na svečanosti je bio nazočan i naš ravnatelj Ivica Žuljević. Ana i Lea

su nam kazale da su nacrtale jednu planinu iz koje teče potok, jedno stablo te dvije djevojčice koje skupljaju smeće. Crtež za koji su koristile nekoliko tehnika zove se *Djeca čuvari prirode*.

– Oni čuvaju prirodu tako da skupljaju smeće i da ga ne bacaju – objasnile su Ana i Lea koje jako vole raditi likovne radove. Nagrada ih je iznenadila jer ipak su one tek prvašići.

Š LITERARNIM I NOVINARSKIM RADOVIMA SUDJELOVALI NA LIDRANU

Na županijskoj smotri Lidrano koja se održala u Pakracu 24. veljače, sudjelovala je i naša škola. Literarna skupina koju vodi učiteljica Josipa Petriška, predstavila je svoje literarne radove prožete maštom, rimom i igrom riječi. Učenici koji su predstavljali svoje radove, jesu Fran Pojer s pjesmom *Jesen*, Lea Parac s pjesmom *Zima* i pričom *Legenda o Thowry*, Magdalena Černušak s pričom *Glasna obitelj*.

Učiteljica Ivana Čuljak, kao predstavnica novinarske družine, vodila je učenike koji su predstavljali naš školski list *Emanuel te svoje samostalne novinarske tekstove*. Školu se predstavljali mali novinari Leonarda Zelenika, urednica lista, te Dora Marija Marić i Marta Rajić. Učenici naše škole u literarnom i novinarskom dijelu bili su najmlađi sudionici Lidrana, a za uspomenu dobili su zahvalnice za sudjelovanje. (L. Zelenika)

MARTA I FRAN NAJBOLJI U MATEMATIČKOM NATJECANJU KLOKAN

PIŠE: HELENA KESIĆ

Pod pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva u Hrvatskoj je po četrnaesti puta održano Međunarodno matematičko natjecanje "Klokan bez granica" u kojemu je prvi puta sudjelovala i naša škola. Na najvećem matematičkom školskom natjecanju na svijetu natjecalo se 24 učenika podijeljenih u dvije skupine: 9 učenika drugih razreda u skupini Pčelica i 15 učenika trećih razreda u skupini Leptirići. Za sve sudionike natjecanje se održava istoga dana u isto vrijeme.

Cilj je ovog natjecanja popularizirati matematiku već u mladoj dobi djece. Osnovna je namjera motivirati učenike svih uzrasta da se bave matematikom, razvijati kod njih mišljenje, posebno ono logičko i stvaralačko koje se i najviše cijeni. Zadaci nisu iz gradiva koje se radi u školi već je to natjecanje koje zahtjeva logičko razmišljanje. Za sudjelovanje, svaki učenik - sudionik dobio je i simboličan poklon. Među deset posto učenika s najboljim rezultatima nalaze se i dvoje naših učenika, a to su Fran Pojer iz 3.b i Marta Štimac iz 3.a razreda.

–Volim matematiku i dobro mi ide, ne treba se puno učiti. Zadaci na Klokanu nisu bili teški, trebalo je samo malo više razmišljati – kazao je Fran.

Marti Štimac upravo je matematika najdraži predmet. –U ovom natjecanju bilo je najvažnije da se pažljivo i dobro pročitaju zadaci i da znamo dobro zaključivati. Svi su mi zadaci bili lagani osim jednog kojeg sam morala deset puta pročitati i na kraju ga opet nisam shvatila. Nisam očekivala da ću tako dobro riješiti zadatke – ispričala je Marta.

DORA MARIJA MARIĆ NASTUPILA NA SMOTRI PIJANISTA U SLATINI

Na 7. međužupanijskoj smotri mladih pijanista koja se održala 21. ožujka u Slatini nastupila je i učenica naše škole Dora Marija Marić. Na smotri je nastupilo 67 učenika iz 14 osnovnih i srednjih glazbenih škola iz šest županija, odnosno iz gradova Bjelovara, Donjeg Miholjca, Nove Gradiške, Osijeka, Pakraca, Požege, Slatine, Slavonskog Broda, Valpova, Vinkovaca, Vukovara i Županje. Iz Glazbene škole Požega nastupilo je petero učenika koji su prije toga prošli audiciju, a Dora Marija bila je najmlađa od njih i jedina koja polazi prvi razred osnovne glazbene škole. Nju je za nastup pripremio njezin profesor Alen Kovačević. Na smotri gdje je bila i jedna od najmlađih sudionica, izvela je dvije skladbe. – Nisam imala tremu. Dobila sam veliki pljesak i bilo mi je drago što sam mogla ići na ovu smotru – kazala je Dora Marija.

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

PJEVALI SMO NA ŽUPANIJSKOJ SMOTRI ZBOROVA

Pjevački zbor Katoličke osnovne škole u Požegi sudjelovao je na smotri pjevačkih zborova Požeško - slavonske županije, a koja je održana 27. ožujka u Pakracu, u sklopu dana Osnovne glazbene škole Pakrac. Naši su učenici pod dirigentskom palicom nastavnice Ljube Šolić dostojno predstavili našu školu. Otpjevali su pjesme Proljeće u srcu i Konjić uz glazbenu pratnju profesorice glazbe Elizabete Štancl, te su za svoju izvedbu nagrađeni pljeskom pakračke publike te dobili pohvale stručne komisije. Ovo je već druga godina kako naši učenici koji su i dalje među najmlađim sudionicima, sudjeluju na županijskoj smotri zborova. Posebna pohvala za to ide nastavnici Ljubi koja, iako ne radi u našoj školi te ima druge brojne obveze, dolazi i vježba naše učenike.

KLARA I ANA OSVOJILE DRUGU NAGRADU ZA LIKOVNI RAD »BOJE MOGA GRADA«

PIŠE: LUCIJA MORVAJ

U konkurenciji literarnih radova sudjelovali su učenici 2.a razreda Domagoj Pojer i Roko Puljašić, pod mentorstvom učiteljice Zrinke Čevapović, te su za sudjelovanje dobili priznanja.

Klara i Ana za svoj crtež koristile su dvije tehnike, tempere i kolaž. Detaljno su nam opisale kako su radile, odnosno kako je nastajao njihov motiv Kužnog pila i Gradskog muzeja. – Nije to bilo teško napraviti. Volimo crtati, a posebno kada neke slikice izrezujemo iz časopisa pa lijepimo i bojamo. To je jako lijepo. Mislili smo da će netko drugi biti bolji od nas – kazale su Klara i Ana. Klara je još dodala da jako voli crtati i da kod kuće puno crta.

Njihova učiteljica Martina, čiji učenici već drugi puta osvajaju nagradu, ističe da je jako važno kod učenika poticati likovnu kreativnost jer se kroz to poslije razvija i kreativnost u životu.

U ponedjeljak, 21. svibnja u Velikoj gradskoj vijećnici u Požegi održana je dodjela nagrada za najbolje radove prijavljene na Natječaj za likovne i literarne radove učenika osnovnih škola na temu "Moja Požega", a u sklopu akcije "Volim svoj grad Požegu" koju organiziraju Turistička zajednica Grada Požege i Grad Požega.

Učenice 1.b razreda Klara Bogadi i Ana Šajn, pod mentorstvom učiteljice Martine Čerti, osvojile su drugo mjesto u konkurenciji likovnih radova sa slikom Boje moga grada. Diplome kao i prigodne darove uručio im je gradonačelnik Zdravko Ronko.

PIŠU: DORA MARIJA MARIĆ I MARTA RAJIĆ

...LIJEČNIK/LIJEČNICA

TREBA PUNO GODINA IĆI U ŠKOLU TE IMATI LJUBAVI ZA TAJ POSAO

Mnogim je našim učenicima zanimanje liječnika vrlo primamljivo te se rado igraju toga zanimanja.

– Želio bih biti liječnik jer bi tako mogao pomoći svojoj baki da ozdravi i dulje živi. Pomagao bih ljudima, a to volim. Svidaju mi se i liječničke sobe – kazao nam je prvašić Dominik Marcelja. Zato što vole pomagati ljudima, liječnice bi postale i Karla Kujundžija i Monika Tomac iz 1. razreda, Nevenka Savić iz 2. razreda te Gerda Bilobrk iz trećeg razreda.

A kako se može postati liječnik pitali smo mr. sci. Marijanu Tomić Rajić, specijalicu pedijatrije, mamu naše učenice Marte Rajić.

Odmalena sam to željela biti

– Liječnica sam postala zato što volim taj posao. Već od svoje desete godine željela sam postati liječnica. Kada sam bila kao vi stara, došli su u školu članovi Crvenog križa pa su malo pričali o bolesnoj djeci u bolnici. Primali su nove članove i ja sam se odmah prijavila i dobila značku Crvenog križa koju sam stalno nosila i bila ponosna zbog toga makar bolnicu do tada nisam još ni vidjela – prisjetila se dr. Marijana.

Objasnila je zatim kako se postaje liječnik. Kazala je da je osim ljubavi za taj posao, potrebno puno učiti i dugo ići u školu.

– Treba prvo završiti osnovnu školu, pa srednju, pa se onda ide šest godina na fakultet, a nakon toga pet godina specijalizacije i dvije godine subspecijalizacije za one koji su jako zainteresirani. Ako se netko želi u nekoj grani posebno usavršiti onda se mora još školovati – objasnila je naša liječnica.

Ima i tužnih trenutaka

Iako je naša sugovornica mislila da će biti liječnica opće prakse, ali kako su trebali liječnika na dječjem odjelu prijavila se za taj posao.

– Svidjelo mi se raditi s djecom, bilo je nekad veselo, nekad tužno, ali uglavnom veselo. Posebno volim raditi s onima najmanjima. Ovdje treba imati posebno strpljenja s roditeljima. Ima i teških trenutaka, posebno kada vidimo da nekom ne možemo pomoći, ako netko ima neku prirodenu grešku. Roditelji to obično teško prihvaćaju pa treba to njima na najbolji mogući način objasniti kako bi to ipak prihvatili. I dežurstva znaju biti teška zbog odvojenosti od obitelji – ističe dr. Marijana kojoj je najljepše kada može prisustvovati rađanju novoga života jer su tada svi sretni, posebno roditelji kojima zbog toga i suza radosnica kane.

ZDRAVSTVENI SAVJET ZA DJECU

Jedna od najvažnijih zdravstvenih mjera kod djece je da nauče ispravno prati ruke, posebno prije jela i poslije WC-a. Prljave ruke najčešći su uzroci različitih akutnih bolesti kod djece, od proljeva do dišnih infekcija. Prati zube. Vrlo je važno i što djeca jedu. Trebaju jesti puno voća i povrća i to, ako je ikako moguće, što više u svježijem obliku, te mliječne proizvode. Naravno slatkiše i grickalice, ako se ne mogu izbjeći, onda ih konzumirati u vrlo malim količinama – poručila je dr. Marijana.

...ČITANJE

PRIPREMILA: NOVINARSKA DRUŽINA

ZABAVNO JE, POTIČE NAŠU MAŠTU I ČINI NAS PAMETNIM

Kada djeca nauče prva slova počinje i njihova avantura pravog čitanja. Međutim s čitanjem treba početi mnogo ranije. – Čitanje je ljudski proces usvajanja značenja iz pisanih tekstova. Osim što omogućuje učenje, čitanje istovremeno potiče specifične funkcije mozga koje su osnova kasnijem učenju u životu djeteta. Želimo li da djeca zavole čitanje, neke korake moramo poduzeti već od njihovih najranijih dana. Zajedničko čitanje slikovnica izvrstan je početak za razvoj čitalačkih vještina. Često se roditeljima čini da je čitanje rezervirano samo za doba polaska u školu, ali pritom zaboravljaju da je to prirodan proces koji počinje s prvim izlaganjem pisanom tekstu. Čitanje od najranijih dana utječe na razvoj raznih perceptivnih dijelova mozga. Tako čitanje potiče više senzorni razvoj mozga jer čovjek čitanjem koristi sva osjetila (njih, okus, sluh, vid i dodir). Čitanjem od najranije dobi povećavamo i zonu proksimalnog razvoja. Ova je zona razlika između onoga što dijete može naučiti samo i onoga što može naučiti uz pomoć odrasle osobe. Interpretativnim čitanjem potičemo mogućnost da čujemo, identificiramo i koristimo zvukove u govornom jeziku. Čuti glas u riječi prvi je korak učenja čitanja. Uspoređujući i uočavajući razlike dok čitamo pospješujemo razvoj analitičkog mišljenja, a isto nam pomažete prepoznati odnose među stvarima i uočavanje različitosti i sličnosti. Dok čitamo valja naglašavati, boje, oblike, brojeve stranica, slike i drugo čime se pospješuje razvoj vizualne percepcije. Isticanje različitih elemenata tiskanog teksta ili slike pomaže djetetu uočavati detalje na tiskanom materijalu. I dok čitanje pospješuje razvoj govora i obogaćuje rječnik, vrlo je važno i prepričavanje. Dok dijete pokušava objasniti događaje svojim riječima, stimulira mišljenje višeg reda, a prepričavanje istovremeno potiče i aktivnosti slušanja i razumijevanja – objasnio je naš knjižnjicar prof. Vjekoslav Marić.

Dodao je da je jako važno da roditelji čitaju svom djetetu jer na taj način potiču osjećaje uzajamnosti i bliskosti, spoznaju i razumijevanje tuđih i vlastitih osjećaja, uvažavanje socijalnih načela i odnosa, razvoj djetetova govora, zapažanja, pamćenja, zaključivanja i usvajanja pojmova, njegovu kreativnost i kritičko razmišljanje te ga pripremamo za samostalno čitanje.

– Iz već rečenog vidljivo je kako su upravo roditelji odgovorni za razvoj djetetovih perceptivnih mogućnosti, ali su odgovorni i za bogaćenje djetetova rječnika kao i za usađivanje ljubavi prema čitanju pisane riječi u djeteta – poručio je prof. Vjekoslav.

Luka Marjanović, 3b

– Volim čitati zato što je zabavno i što na taj način razvijam maštu. Čitajući, razvijam svoj rječnik i na taj način učim. A kada poželim, čitanjem se i opuštam – kaže Luka koji najviše voli čitati enciklopedije i stripove, a ove je školske godine pročitao 64 knjige. Ističe kako u njegovoj obitelji čita tata i brat, ali da se na čitanje potiče sam. Najdraža mu je knjiga Warrior Cat.

NAJČITAČI NAŠE ŠKOLE

ŠTO JE POKAZALA ANKETA O ČITANJU?

Kako bismo provjerili kakvi su čitači naši učenici, proveli smo anketu o čitanju u drugim i trećim razredima. Ispitano je ukupno sedamdeset i osam učenika, a anketa je bila javna. – Rezultati dobiveni anketom odlični su i pokazuju kako su roditelji naših učenika, kao i njihove učiteljice, zaista odradili dobar posao. Tako npr. na pitanje zašto čitaju, većina učenika, njih pedeset i troje, odgovorilo je „jer volim čitati“, a samo je dvoje učenika reklo da uopće ne čitaju – ističe prof. Vjekoslav Marić.

Na pitanje kako doživljavaju čitanje na koje se odluče, najviše učenika, njih trideset i četvero, odgovorilo je da im je to ugodna, a najmanje ih je odgovorilo da im je obveza, njih petero.

Kad je riječ o žanru, našim su učenicima najzanimljivije pustolovne knjige, zatim su tu stripovi i knjige koje govore o njihovim vršnjacima. Zanimljivo je da većina naših učenika bira knjige po naslovu, a ohrabruje podatak da ih 25% bira knjigu i po autoru. Zatim se čita na preporuke, knjižničara, učiteljica, roditelja i prijatelja. Anketa je pokazala da učenici do knjiga dolaze najčešće posudbom u knjižnici, a zanemariv broj kupuje knjige ili ih dobiva na poklon. Zanimljivo je bilo pitanje o čitanju u obiteljima što može biti zanimljiv podatak i veza s čitalačkim navikama naših učenika. Samo je četvero učenika izjavilo da im nitko ne čita u obitelji, dok je sedamdeset i četvero napisalo da im u obitelji čitaju roditelji, djedovi, bake, braća i sestre. Sljedeće se pitanje također može povezati s ovom tezom jer je većina učenika izjavilo da o pročitanim knjigama razgovara sa svojim roditeljima, a samo su dva učenika napisala da ne razgovaraju o pročitanoj ni s kim.

Većina učenika čita povremeno u svoje slobodno vrijeme, a samo njih troje nikada ne čita, redovito čita njih osamnaestero. Na pitanje koje su im knjige najbolje, odgovori su većinom bili lektirni naslovi. Tako je drugom razredu najbolja knjiga Poštar Zeko Brzonogi, a učenicima trećeg razreda najbolja je knjiga Vlak u snijegu. Gotovo polovica ispitanih učenika, njih trideset i osmero pročitao je ove školske godine između šest i deset knjiga, a više od dvadeset knjiga pročitao je dvanaest učenika. Ohrabruju i odgovori na pitanje o tome koliko će čitati na praznicima, a četrdeset i sedam od sedamdeset i osam ispitanika odgovorilo je da će čitati više nego do sada. Da će čitati manje, odgovorilo je njih četvero, a da uopće neće čitati, nije odgovorio nitko.

Fran Mjertan, 3.a

Fran najviše voli čitati stripove. Ove je školske godine pročitao 21 knjigu, a iako u obitelji čita otac, na čitanje ga potiče majka. Iako su mu najdraži stripovi, kao najdražu knjigu favorizira Vlak u snijegu, lektirni naslov koji se ove godine obrađivao na nastavi. – Volim čitati jer me to čini pametnim i obogaćuje moj govor, a čitajući više i bolje učim – kaže Fran.

Mia Čorluka, 3.b

– Volim čitati jer se uživim u knjigu, svaki dan pročitam najmanje petnaest stranica i tako svaki dan naučim nešto novo i zanimljivo. Volim čitati jer tak puno naučim o povijesti i to me čini pametnijom – ističe Mia koja je ove školske godine pročitala 63 knjige, a najviše voli čitati romane i enciklopedije. Najdraža joj je knjiga Pirati, a iako joj je majka profesorica književnosti, kaže da je na čitanje ne treba nitko poticati jer joj je to užitek.

Hana Boban, 2.b

– Na čitanje me potiču mama i tata jer i oni oboje jako puno čitaju. Ja najviše volim čitati lektiru, bajke i priče, a ove sam školske godine već pročitala trinaest knjiga – kaže Hana Boban dodajući da joj čitajući prolazi brže vrijeme, da ju čitanje zabavlja. – Volim čitati zato što se tada osjećam kao da sam u knjizi koju čitam – kaže Hana.

Luka Međugorac, 2.a

– Volim jako čitati zato što se u isto vrijeme igram, zabavljam, ali i učim. Najviše volim čitati enciklopedije i to one o životinjama, ali volim pročitati i roman – kaže Luka koji je ove školske godine pročitao dvanaest knjiga, a najdraža mu je knjiga Medo Winnie zvani Pooh.

UČENICI TREĆIH RAZREDA PRIMILI SU PRVU SVETU PRIČEST

UZ KRIŽ, KRUH I VINO SU NAJPREPOZ

Sveta je pričest jedan od sedam svetih sakramenata te zajedno s krštenjem i potvrdom čine sakramente kršćanske inicijacije. Taj sakrament ovog proljeća primili su i učenici naših trećih razreda. Prva je u svojoj župi sv. Petra i Pavla u Kaptolu 15. travnja svetu pričest primila iz ruku svoga župnika preč. Josipa Klarića, Dora Marija Marić. Tjedan dana kasnije ovom sakramentu u Župi Duha Svetoga pristupili su: Tena Balog, Šimun Banović, Rafaela Jakobović, Petra Kordić, Dominik Mikel, Lucija Morvaj, Luka Mršić, Matej Pevec, Marta Rajić i Morena Tomljanović. Prvi puta ih je pričestio fra Igor Barišić. Većina naših trećaša Prvu svetu pričest primila je 20. svibnja. U Župi sv. Ivana Krstitelja u Vidovcima po rukama župnika Nedjeljka Androša prvi puta se pričestila Ana Raštegorec. Istoga dana u Župi sv. Leopolda Mandića sakrament Svete pričesti primili su: Luka Birgeš, Mia Čorluka, Marija Filić, Rahela Grbeš, Marko Ivić, Martina Marinac, Luka Marjanović, Marin Milevoj, Nikola Ognjenčić, Bruno Pavičić, Petra Tomšić, Leonarda Zelenika i Danijela Zeljko. Sakrament im je podijelio župnik msgr. Vjekoslav Marić. Najviše naših učenika sakramentu Prve svete pričesti pristupilo je u Župi sv. Terezije Avilske gdje im je taj sakrament podijelio župnik i ravnatelj naše škole Ivica Žuljević. Primili su ga: Emanuel Berišić, Gerda Bilobrk, Gabrijela Černušak, Roko Đurak, Helena Kesić, Marta Klarić, Mateo Jakovac, Ivan Martić, Matej Mišić, Fran Mjertan, Lea Parac, Fran Pojer, Mateja Raljević, Frano Romić, David Sigurnjak i Marta Štimac.

NATLJIVIJI ZNAKOVI KRŠĆANA

PRIPREMILA: NOVINARSKA DRUŽINA

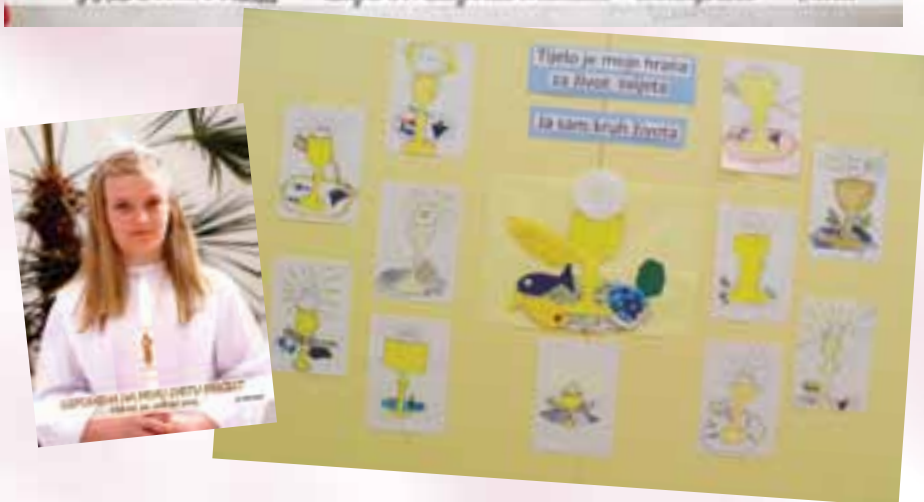
Hrana za život vječni

Svetu pričest ili Presveti Oltarski Sakrament ustanovio je Isus na posljednjoj večeri. -U Presvetom Oltarskom Sakramentu Isus je živ. Zato pričešćujući se, primamo Isusa u cijelosti, njegovo tijelo i krv, dušu i božanstvo. Isus je živ i cio u svakom dijelu svete Hostije – objasnila je naša vjeroučiteljica Jasna Krstanović.

Dodala je da su kruh i vino, uz križ, sigurno najprepoznatljiviji znakovi kršćana. Kruh kao jedna sasvim uobičajena, svakodnevna hrana i vino kao uobičajeno piće – po pretvorbi na misi postaju nam hrana i piće za život vječni: Isusovo Tijelo i Krv! -U znakovima kruha i vina istodobno je sadržan i naš „dar“ – naš trud! Od zrna pšenice do kruha, kao i od bobica grožđa do vina dug je i naporan put. Čovjek mora uložiti cijeloga sebe, puno rada, znoja strpljivosti i vještine – da bi došao do tih običnih, ali dragocjenih namirnica. Baš kao što i u vjerničkom životu treba puno dobrote i zalaganja da bismo zaslužili vječni život – istaknula je vjeroučiteljica Jasna.

Neprocjenjiva uloga roditelja

Da bi se moglo pristupiti Prvoj svetoj pričesti dijete mora biti kršteno, pohađati školski vjeronauk i župnu katehezu. Nakon završene pripreve po prvi put pristupaju sakramentu pomirenja (ispovijedi), a nakon toga, svečano, u nedjeljnom euharistijskom slavlju primaju svoju Prvu svetu pričest. Sakrament podjeljuje svećenik. Tom prigodom primanja Prve svete pričesti neprocjenjivu ulogu imaju roditelji. Zato Crkva roditeljima i pridaje najveću važnost u odgoju djece, posebno u vjerskom smislu, i to ne samo riječima nego prvenstveno svojim primjerom. Nitko ne može, pa ni svećenici, časne sestre ili vjeroučitelji ničim zamijeniti ili nadoknaditi ulogu roditelja u tako važnoj i odgovornoj zadaći koja je istovremeno i teška i prelijepa.

I LEKTIRA MOŽE BITI ZABAVNA

Zrinka Čevapović, učiteljica 2.a razreda, tijekom školske godine organizirala je jednom tjedno za učenike svoga razreda radionicu na temu „Čitajmo lektiru zajedno“. Cilj radionice bio je naučiti djecu čitati lektiru s razumijevanjem. Bila je to izvannastavna aktivnost u koju su se učenici mogli uključiti po želji, a uključili su se svi.

– Radionica se sastojala od dva dijela. U prvom dijelu čitali smo određene dijelove knjige, onda bi o tome razgovarali. Pinokio je učenicima bio najzanimljiviji, nakon četiri susreta radionice pročitali smo knjigu, pogledali animirani film Pinokio te usporedili lektirno djelo s filmom, otvorili smo debatu na temu „Trebaju li djeca uvijek slušati roditelje“ ili biti kao Pinokio koji nekada sluša, a nekada ne. Povezali smo lektiru i s likovnim te smo sve što smo čitali pretvorili i u likovno djelo. Na kraju je sve završilo nastavnim listićem. Svaka se knjiga u prosjeku obrađivala mjesec dana – objasnila je učiteljica Zrinka.

Čitajući „Poštarsku bajku“ učenici su shvatili ulogu pravilnog pisanja čestitke i pisma. U ovoj radionici pridružio im se i knjižničar Vjekoslav Marić koji je pokazao kako i na koji način pravilno napisati

Učenici su i sami pravili prezentacije, plakate i čitali određena poglavlja knjige, a na taj način svi su imali u radionici svoju ulogu, svakim novim susretom svi su ravnopravno sudjelovali u obradi lektire, davali su svoje mišljenje, svoj osvrt, te proširivali svoj vlastiti rječnik.

adresu primatelja, pošiljatelja te kakva razglednica, čestitka i pismo po sadržaju trebaju biti. U razredu su napravili i poštanski sandučić kako bi i na taj način naučili komunicirati, a on se otvarao svakog prvog u mjesecu. Tada su se čitala pisma koja su taj mjesec jedni drugima slali.

UČE ŠIVATI IZRAĐUJUĆI NAKIT

PIŠE: MARTA RAJIC

Na početku drugog polugodišta učiteljica Ivana Čuljak pokrenula je radionicu za šivanje, a kako bi sve bilo zanimljivije odlučila je da učenice kroz izradu nakita uče šivati.

– Gotovo nitko od njih nije imao nikakva iskustva. Neke nisu znale ni konac kroz iglu provući. Međutim, s vremenom smo ispraksirali da nam je to postala prava rutina – objašnjava učiteljica Ivana.

Materijal za izradu nakita, uglavnom bedževa, broševa, rajfova i narukvica jesu

stare bluze, hlače, haljine, majice, odnosno sve ono što se kod kuće više ne nosi.

– Uz to nam je još potrebna igla, konac i dugmad. Ja im napravim jedan ogledni primjerak, a onda oni režu tkanine i šiju – kaže učiteljica Ivana dodajući da su i dečki krenuli s namjerom da nakit prave za mame i svoje cure, kada su vidjeli da to nije baš lako, brzo su odustali tako da su u radionici ostale samo djevojčice trećih razreda.

Rafaela Jakobović broš koji je sama napravila rado i nosi.

– Kada je mama vidjela što sam napravila, jako se iznenadila i kazala je da je prekrasno. Još se nisam ubola na iglu i nije mi teško iako nisam nikada prije držala iglu u ruci – kazala je Rafaela.

U radionicu voli ići i Marta Štimac koja je kod kuće već nešto naučila šivati. –Nije teško, dobro mi ide. Posebno sam sretna što ovdje radimo nakit – kazala je Marta.

Uređivali okoliš i sadili cvijeće

Ove godine uključili smo se u ekološko-edukativnu akciju "Volim svoj Grad Požegu" koju treću godinu zaredom organizira požeška Turistička zajednica. Komisija Turističke zajednice na čelu s direktorom Brunom Horvatom 20. travnja posjetila je tim povodom našu školu kao i ostale požeške osnovne škole. Naime, u našoj se školi toga dana kao i u svim drugim školama na području Požege, uređivao okoliš škole, školska dvorišta, te se sadilo

cvijeće i drugo ukrasno bilje. Učenici su zajedno sa svojim učiteljicama nakratko zamijenili školske klupe, olovke i knjige s metlama, grabljicama i ostalim alatkama te prionuli uređenju školskog okoliša kao i dvorišta škole, a iz ove ekološko-edukativne akcije mogli su naučiti koliko je važno uređivati sredine u kojima žive, te kolika je važnost očuvanja čistog okoliša kako bi u njemu mogli uživati i budući naraštaji. (H. Kesic i L. Zelenika)

MATEJ, LUKA, FRAN I RAHELA POSTALI ČUVARI PRIRODE

Javna ustanova za upravljanje zaštićenim područjem Požeško – slavonske županije pokrenula je u svibnju projekt „Mladi čuvari prirode Požeško – slavonske županije“. U njega je uključeno šest osnovnih škola s područja naše županije, među kojima je i naša škola. Iz svake su škole u projekt uključena po četiri učenika, a iz naše škole to su: Rahela Grbeš, Matej Mišić, Luka Marjanović i Fran Pojer, svi iz trećeg razreda.

– Cilj je ovog projekta educirati djecu o našim zaštićenim prirodnim vrijednostima, upoznavanje s važnim biljnim i životinjskim vrstama u ovom području, da se nauče snalaziti i orijentirati u prirodi uz pomoć karte i kompasa te kako promatrati prirodu i pristojno se ponašati u prirodi – ističe Marijana Grizelj – Paulić iz Javne ustanove za upravljanje zaštićenim područjem.

U pratnji nadzornika Predraga Livaka te trenera mr. Jurja Zelića i prof. Mirka Tomaševića učenici su obišli teren najbliži školi, a naši učenici pohodili su i Požešku goru.

–Bilo je lijepo i jako zanimljivo. Volim istraživati. Promatrali smo ptice, vidjeli smo kosa i drozda, učili o drveću i bilju koje smo vidjeli. Ispunjavali smo radnu bilježnicu iz koje se može mnogo toga naučiti. I preko ljetnih praznika bilježiti ćemo ono što zapažamo u prirodi – objasnio je Luka. Svaki učenik koji je uključen u projekt, dobio je radnu bilježnicu gdje piše i crta, odgovara na postavljena pitanja te uči o zanimljivostima sa svoga područja. Škole su za projekt dobile dalekozor, povećalo i kompas. Projekt će završiti u rujnu kada će se svi uključeni u njega okupiti na Sovskom jezeru gdje će biti proglašenje mladih čuvara prirode. (L. Marjanović i D.M. Marić)

EKO KUTIĆI SVUDA OKO NAS

Prošle školske godine u hodnicima i učionicama naše škole postavljani su eko kutići. U njima su se nalazile kutije u koje su učenici mogli ubaciti papire i plastične boce. Tijekom ove školske godine u školi smo skupljali stare mobitele i baterije te plastične vrećice. –U planu nam je nabaviti kontejnere za razvrstavanje otpada te reciklirati različite predmete – kazala je pedagogica Draženka Rotim. (L. M.)

POSLALI SMO NOVAC ZA NAŠE PRIJATELJE U BENIN

Našu je školu 25. travnja posjetila misionarka sestra Jacinta Petrović iz družbe Marijine sestre. Učenici naše škole već tri godine skupljaju novac za školovanje svojih vršnjaka u Beninu gdje djeluju Marijine sestre. Svaki razred skupio je po 100 eura te su predstavnici razreda predali novac s. Jacinti

Sestra Jacinta prvo je učenike upozнала s teškim životom njihovih vršnjaka od kojih samo neki mogu ići u školu jer siromašni roditelji ne mogu plaćati školovanje. Oni koji ne idu u školu, rade teške fizičke poslove kod kuće.

– Ovdje se često dogodi da dijete neće podići jednu kunu koja mu je ispala, a u Beninu za tu kunu možemo djetetu kupiti jedan obrok. Hvala svima koji nam pomažu jer bez takve pomoći mi ne bismo mogli tamo djelovati. Posebno nam je važno da se školuju siromašna ženska djeca jer kada navrše trinaest godina roditelji ih prodaju

starijim muškarcima kako bi imali jedna usta manje hraniti – upozorila je s. Jacinta.

Lucija Lucić, učiteljica prvog razreda, ističe da su i prvašići s radošću prihvatili ovu akciju. Oni su za Senua, učenika kojeg školuju, u razredu napravili jedan kutak koji ih stalno podsjeća na njihovog prijatelja. Za njega su napravili i plakat. – Oni su već iz prve ruke čuli kako tamo teško žive djeca, kako nemaju što jesti, kako kilometrima pješake do škola u kojima nema ništa osim drvenih klupa te kako su sretni ako dobiju jedan obrok dnevno. Svoga prijatelja obavezno se sjetite i u molitvi – kaže Lucija.

Ravnatelj Ivica Žuljević napomenuo je da na ovaj način žele djecu učiti osjetljivosti za potrebe drugih, kako onih koji su tu oko nas, tako i onih koji žive daleko od nas, kroz male žrtve odricanja i ljubavi.

SVOJOM POSJETOM OBRADOVALI SMO STARIJE U POŽEŠKOM DOMU

Učeniци prvih i drugih razreda naše škole posjetili su 14. lipnja obližnji Dom za starije i nemoćne. Učeničke je u pohodu predvodio ravnatelj Ivica Žuljević, vjeroučiteljica Jasna Krstanović te učiteljice iz produženog boravka Barbara Šipura, Marina Dimovski i Ivana Žutić. Učenički su svojim dolaskom odlučili razveseliti osobe treće životne dobi koje su često usamljene. Zajedno su sudjelovali u različitim kreativnim radionicama, crtalo se, heklalo, oslikavalo staklo te se ukrašavala keramika salvetnom tj. decoupage (dekupaž) tehnikom.

Hana Boban iz drugog razreda oslikavala je staklene čaše uz pomoć Agneze Podobnik koja redovito sudjeluje u kreativnim radionicama u Domu. – Volim kada djeca dođu, bilo bi mi drago da dođu i češće. Curice su jako kreativne i poslušne – kazala je gospođa Agneza.

Naš ravnatelj Ivica Žuljević podsjetio je kako od osnivanja naša škola ima dobru suradnju s Domom. – Sudjelovanjem na zajedničkim radionicama naša djeca žele starijim osobama učiniti život radosnijim i smislenijim. Oni u Dom dolaze i kada imaju neke prigodne svečanosti. Kako Crkva uvijek gaji posebnu osjećajnost prema osobama treće životne dobi, tu osjećajnost u evanđeoskom duhu želimo prenijeti i na najmlađe. Želimo im pokazati da su starije osobe jednako važne, da ljubav i dobrota prema njima oplemenjuje i njih same – kazao je ravnatelj Žuljević. (M. Klarić i H. Kesić)

MONIKA I ANA U ULIČNOJ UTRCI BILE NAŠE NAJBOLJE PREDSTAVNICE

Na tradicionalnoj sportskoj manifestaciji pod nazivom »Ulična utrka Požege 2012« koju organizira Zajednica sportskih udruga i saveza Požeško-slavonske županije, sudjelovalo je i nekoliko učenika naše škole. Utrka se uglavnom odvijala na Trgu Svetog Trojstva, a ove godine kao i nekoliko godina unatrag pokrovitelj utrke bila je Požeško-slavonska županija, a organizirana je povodom Dana Požeško-slavonske županije.

Na utrci je nastupilo sedamstotina mladih iz sve četiri požeške osnovne škole te škola iz Trenkova, Velike, Kaptola, Kutjeva, Brestovca, Pleternice i Jakšića, kao i iz srednjih škola. Nagrade najboljima uručili su zamjenik župana za društvene djelatnosti Ferdinand Troha i pročelnica Ureda za društvene djelatnosti Vesna Vlašić.

Najbolji rezultat od naših učenika postigla je Monika Tomac iz prvog razreda, koja je u svojoj kategoriji osvojila drugo mjesto. Na postolje se popela i Ana Romić iz drugog razreda koja je bila treća u svojoj kategoriji. Ana inače igra tenis, a prijavila se na utрку kako bi vidjela koliko je brža ili sporija od svojih vršnjaka.

– Zadovoljna sam s rezultatom jer sam dan prije bila i bolesna – kazala je Ana koja bi se željela baviti i nogometom. Monika koja nije očekivala da će biti tako dobra, sada očekuje da iduće godine bude i bolja.

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

BILI SMO NA 5. DANIMA UNIVERZALNE ŠKOLE ŠPORTA

Zahvaljujući tome što se u našoj školi provodi program Univerzalne škole športa naši učenici, zajedno sa svojim prof. Mariom Ragužem, sudjelovali su 26. svibnja u Zagrebu na Danu Univerzalne športske škole gdje su se okupila djeca iz cijele Hrvatske koja rade po programu Univerzalne športske škole. Naša je škola jedna od četiri osnovne škole u Požeško – slavonskoj županiji, pored brestovačke, lipičke te požeške OŠ A. Kanižlića u kojoj se provodi ovaj program. U njega su uključeni učenici prvih razreda s po dva sata tjedno.

Iz naše županije sudjelovala su ukupno 42 učenika, a iz naše škole bili su: Dominik Marcelja, Stjepan Filipović, Matko Rončević, Filip Zelenika, Edi Šimić, Kristian Kopilaš, Filip Soldo, Matija Katušić, Bruno Raguž, Paulina Popić, Ena Raguž, Edita Sertić, Ante Jakovljević, Jurja Mautner i Lea Mihelec. Učenici su sudjelovali na 21. radnom mjestu, a svako radno mjesto bilo je obuhvaćeno različitim vježbama. Najzanimljiviji događaj za najmlađe sudionike bio je dolazak Ivana Balića na otvorenje i naravno nogometno radno mjesto. (L.M.)

ŠIMUN SPRETNO PLOVI TENISKIM VODAMA

Šimun Banović, učenik trećeg razreda naše škole tenisom se bavi od svoje šeste godine života. – Volim igrati tenis. To je sport koji je jako dobar za razvijanje ruku, brzine, snage i spretnosti. Na tenis su me upisali roditelji kao i moju sestru. Podržavaju me i prate. Na tenisu imam puno prijatelja, a zadovoljan sam i s trenerom – kazao nam je Šimun.

Uspješno sudjeluje i na različitim natjecanjima. Do sada je osvojio tri srebrne i dvije brončane medalje te sudjelovao na 14. Mastersu u Osijeku gdje se okupilo 16 najboljih u njegovoj kategoriji. (L. M.)

U BORAVKU JE ZANIMLJIVO, POUČNO,

Od početka svoga djelovanja naša je škola, među ostalim, postala prepoznatljiva i po organiziranom produženom boravku. U njemu borave učenici nakon završetka redovne nastave. Posebno je organiziran za prve, posebno za druge te za treće razrede.

– Produženi boravak organiziran je u nekoliko radnih etapa. Prva i najvažnija je učenje. Pišemo zadaću, učimo i vježbamo. Istovremeno pomažemo jedni drugima. Kad se umorimo, igramo se raznih didaktičkih i društvenih igara. Uglavnom je odabir igara prepušten volji učenika. Značajnija etapa je slobodno organizirano vrijeme u koje su uključena jezično-kulturna područja, umjetnička područja, sportsko-rekreativna područja te radno-tehnička područja. Ovisno o vremenskim uvjetima igre na školskom dvorištu nastojimo provoditi svaki dan. Molitva je neizostavna. Stoga svakodnevno poslije ručka molimo krunicu – ističe Marina Dimovski, učiteljica koja vodi produženi boravak u drugim razredima. Pomaže joj učiteljica Ivana Žutić.

Učiteljica Marina dodaje da kod učenika nastoje razvijati i ekološku svijest. Učenici u produženom boravku obilježavaju važnije događaje u zemlji i svijetu kao što su Dan štednje, Mjesec

knjige, zatim važne nadnevke iz hrvatske povijesti. Hrvatske narodne običaje djeca upoznaju kroz blagdane poput Božića, sv. Nikole i Uskrsa u sklopu kojih su često organizirane radionice. -U svim važnijim školskim aktivnostima sudjeluju roditelji. Uspjeh

KREATIVNO I RAZIGRANO

svake aktivnosti rezultat je dobre suradnje škole i roditelja – napominje učiteljica Marina.

U produženom boravku prvih razreda raspored rada veoma je sličan drugom razredu. –Često imamo različite kreativne radio-

ŠTO KAŽU NAŠI UČENICI?

Volim ići u boravak jer tu puno slikamo, posebno mi se sviđelo kada smo radili more i ribe od folije. Više mi se tu sviđa nego na satu jer se ovdje možemo i igrati – kazala je **Monika Tomac**, učenica 1.razreda.

– Meni je dobro što zadaću radimo u boravku, a ne kod kuće. Volim kada crtamo i bojamo te kada se igramo, posebno graničara – ističe **Ena Raguž**, učenica 1. razreda.

– U produženom boravku radimo puno likovnih radova što se meni jako sviđa. Igram se s prijateljima, pripremano se za priredbe, pišemo zadaće – ispričala je **Tea Jamuljak**, učenica 2. razreda.

– Volim što ovdje pišemo zadaću jer ako nam nešto nije jasno, pomognu nam učiteljice. Obilježavamo svakog svetca i blagdan – ističe **Tena Korov**, učenica 2. razreda.

– Svašta radimo, pišemo zadaću, odemo u knjižnicu, idemo malo van, imamo kreativne radionice, nekad učimo nešto za priredbu. Uglavnom u boravku je jako zanimljivo i dobro mi je što su tu moji prijatelji pa se družimo – kazao je **Fran Mjertan**, učenik 3. razreda

nice, znali smo ih organizirati i s roditeljima uoči nekih blagdana kao što je sv. Nikola kada smo izrađivali čizmice, te za Božić kada su se radili ukrasi za borove, te za Uskrs kada smo izrađivali jaja. Učenici produženog boravka sudjeluju i na školskim priredbama za koje uvijek nešto prigodno pripreмимо, a znamo ponekad napraviti priredbu samo u produženom boravku za roditelje naše djece – kazala je Barbara Šipura, učiteljica u produženom boravku prvih razreda. Dio školske godine u rad je bila uključena i učiteljica Ivona Šimunović.

S učenicima trećih razreda u produženom boravku radi vjeoučiteljica Jasna Krstanović i učiteljica Ivana Mance.

S	U	B	O	T	U	A	A
A	A	A	G	A	G	N	L
A	R	N	V	L	T	A	I
N	A	Đ	A	I	V	R	G
E	R	E	L	N	O	E	A
T	A	O	A	A	A	N	T
N	P	O	T	U	A	A	O
A	K	V	A	R	I	J	R

OSMOSMJERKA

Pronađi imenice s popisa i drvenom bojicom oboji polja u kojima su slova tih imenica. Neobojana slova su rješenje petosmjerke.

ANANAS	ALGA
ALIGATOR	ANTILOPA
AUTO	AVION
AKVARIJ	ANTENA
ALAT	ARENA
ARARA	ANĐEO
AUTOBUS	

RJEŠENJE: (ljekovita biljka)

ZAGONETKE

Šumom ide, šumom šetka,
jedna jako čudna četka.
Al' to prava četka nije
nje se boje čak i zmije.

Crno ruho ima
repmo rado klima.
U gaju skakuta
frula mu je žuta.

Po glasu – živko.
Po perju – sivko.
Skakućem, virkam,
posvuda zirkam.
Čuvam se pračke
i bježim od mačke.

Jeste li znali...

- ... da kućna muha živi samo 14 dana?
- ... da se u Indiji govore 24 jezika i to svakim od tih 24 jezika govori barem milijun ljudi?
- ... da je kod čovjeka dužina od ručnog zgloba do lakta jednaka dužini stopala?
- ... da se prosječna osoba smije oko 15 puta dnevno?
- ... da prosječnoj osobi treba sedam minuta da zaspi?
- ... da su krave udomaćene životinje prije 8500 godina?
- ... da je 71% zemljine površine prekriveno vodom?
- ... da je 1926. godine na svijetu bilo samo 100 tv uređaja?
- ... da divovska sekvoja može živjeti dulje od 4000 godina?

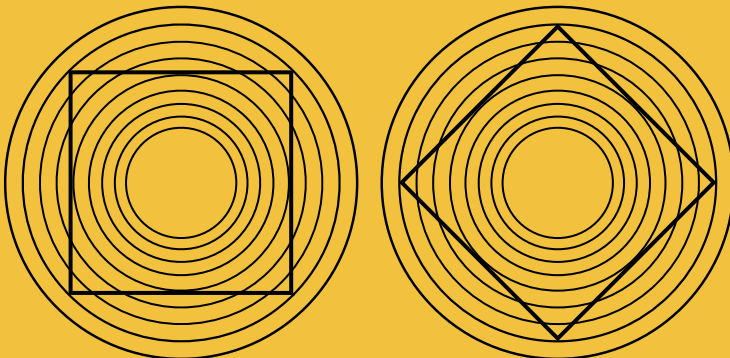
MOZGALICA

Čim je stiglo proljeće, svi su otišli prošetati prirodom i nabrati malo cvijeća. I Ana, Nikola i Silvija bili su ovog vikenda s roditeljima u šumi, ali je svatko od njih nabrao drugo cvijeće. Znaš li tko je što ubrao?

1. Ana nije brala ljubičice.
2. Nikola nije brao zvončice.
3. Visibabe nije brala djevojčica.

OPTIČKA ILUZIJA

Jesu li stranice ovih kvadrata ravne ili zakrivljene?

Zbog koncentričnih kružnica linije kvadrata izgledaju zakrivljene, ali u stvarnosti su to potpuno ravne linije.

ŠALE

- Pita učiteljica malog Ivicu:
- Koliko je 2 minus 2?
  - Ne znam. – odgovori Ivica.
  - Pa što ti ostane kad pojedesh dva keksa?
  - Mrvice.

- Sjedi mali Ivica sav tužan. Dođe mu majka, pa ga pita:
- Što je, sine, što se dogodilo?
  - Tata me kaznio zbog nečega što uopće nisam napravio!
  - A što to nisi napravio?
  - Domaću zadaću.

PIŠE: HELENA KESIĆ

OMILJENI KUĆNI LJUBIMAC NAŠIH UČENIKA JE I KORNJAČA

SPAVAJU ZIMSKI SAN, A VOLE SLUŠATI I GLAZBU

O kornjača je jedan od omiljenih kućnih ljubimaca naših učenika. Ima ju trinaest učenika. Među njima su i Leonarda Zelenika i Fran Mjertan iz trećeg razreda. Leonarda je kornjaču dobila prije četiri godine. Stigla je iz našičkog zoološkog vrta i dobila ime Kornji. Preko zime drži je u dnevnom boravku u njezinom terariju koji ima i „kopneni“ dio, odnosno mostić. Kada dovoljno zatopli, drže je u dvorištu. Tada je puste iz njezinog terarija kako bi 'protegla' noge, ali je moraju stalno držati na oku kako im ne bi utekla.

– Jednom nam se tako zagubila, odnosno zakopala se pod zemlju. Iako su nam rekli da je ostavimo tu da prezimi, ipak smo je otkopali jer smo se bojali kada izide van, da ne odluta – kaže Leonarda.

Tijekom zime ne uzima hranu. – Jede gotovu hranu, to su suhi crvici i račići, a posebno voli bijelo meso, sirovo i kuhano te muhe. Kada muhu ubijem muhomlatom onda ju dam kornjači. Perem je jedanput do dvaput mjesečno. Nikako ih se ne smije prati u šamponu jer tako mogu uginuti, samo u čistoj vodi – objasnila je Leonarda.

– Jako voli slušati glazbu koju sviram na sintisajzeru. Čim čuje da sviram, odmah izvuče svoju glavu i sluša. Ne bismo ni znali koliko joj je dug vrat da nema svirača - kazala je Leonarda.

Fran ima dvije kornjače koje je dobio za osmi rođendan. Nazvao ih je Kiki i Riko.

– Drago mi je što za kućne ljubimce imam kornjače. Naučio sam se brinuti za njih, hraniti ih, mijenjati im vodu – kaže Fran.

ŠTO KAŽU STRUČNJACI?

Kornjače vole toplinu i sunce

Kornjače se moraju držati u prostranom akvariju, odnosno terariju s obaveznim "kopnenim" dijelom kako bi se mogle osušiti i osunčati. Na dno se može staviti pijesak jer kornjačice vole po njemu rovati.

Hrane se prilično raznovrsno, a dok su mlade, hrane se najviše mesom i to piletinom, govedinom ili ribom te raznim gotovim specijalnim hranama za kornjačice. Kako stare polako prelaze na vegetarijansku ishranu. U vodu gdje se nalaze kornjače, treba dodati vitamine te kalcij. Kako je količina izmeta kornjačica znatno veća od npr. ribica, mora se često mijenjati voda, pa čak i ako postoje i filteri. Kako su ove kornjače suptropske životinje, potreban im je grijač jer temperatura vode treba biti 25°C. Akvarij se može uljepšati i umjetnim biljkama, kamenjem i sl.

Ukoliko se akvarij ne može držati na sunčevu svjetlu koje je neophodno, moraju se nabaviti posebne lampe koje simuliraju sunčevu svjetlost.

KAKO JE MARINA DOBILA PSA

PIŠE I CRTA: LEA PARAC

